

Fővárosi Ítéltábla Katonai Tanácsa
6.Kbf.43/2018/28. szám

A Fővárosi Ítéltábla Katonai Tanácsa, mint másodfokú bíróság Budapesten, a 2018. október 17., október 19. és október 26. napján megtartott nyilvános ülésen meghozta a következő

í t é l e t e t:

A folytatólagosan, társtettesként, bünszövetségben, üzletszerűen, jelentős mennyiségű rossz minőségű termék forgalomba hozatalának büntette és más bűncselekmények miatt **I.r.** vádlott és társai ellen indított büntetőügyben a Fővárosi Törvényszék Katonai Tanácsa 2018. február 05. napján kihirdetett 41.Kb.7/2017/12. számú ítéletét megváltoztatja.

IV.r. vádlott 2 rendbeli felbujtóként elkövetett hivatali visszaélés büntettét a Btk. 305. § c./ pontjába ütköző 2 rendbeli hivatali visszaélés büntettének,

VII.r. vádlott felbujtóként elkövetett hivatali visszaélés büntettét a Btk. 305. § c./ pontjába ütköző hivatali visszaélés büntettének minősíti, amelyet mindkét vádlott tettesként követett el.

XIII.r. vádlott, **XIV.r.** vádlott és **XV.r.** vádlott fogyasztók érdekeit sértő cselekményét folytatólagosan és üzletszerűen elkövetett rossz minőségű termék forgalomba hozatala büntettének (Btk. 415. § (1)-(2) bekezdés c./ pont) minősíti, melyet a vádlottak tettesként követtek el.

I.r. és **II.r.** vádlott fogyasztók érdekeit sértő cselekményét folytatólagosan, társtettesként, bünszövetségben, üzletszerűen elkövetett rossz minőségű termék forgalomba hozatala büntettének (Btk. 415. § (1)-(2) bekezdés b./, c./ pont),

III.r., **IV.r.**, **V.r.**, **VI.r.**, **VII.r.**, **X.r.**, **XI.r.** és **XII.r.** vádlottak fogyasztók érdekeit sértő cselekményét folytatólagosan, bünszövetségben és üzletszerűen elkövetett rossz minőségű termék forgalomba hozatala büntettének (Btk. 415. § (1)-(2) bekezdés b./, c./ pont) minősíti.

I.r., **II.r.** és **III.r.** vádlottakat 5 (öt) – 5 (öt) év gazdasági társaság vezető tisztségének gyakorlásától, mint foglalkozástól eltiltásra is ítéli.

Ellenben **VIII.r.** vádlottat az ellene a Btk. 415. § (3) bekezdésébe ütköző rossz minőségű termék forgalomba hozatalára irányuló előkészület vétsége miatt emelt vád alól felmenti.

Megállapítja, hogy a **VIII. r.** vádlott vonatkozásában az elsőfokú eljárásban felmerült 322.300 (háromszázhuszonkettőezer-háromszáz) forint bűnügyi költséget az állam viseli.

Egyebekben az elsőfokú bíróság ítéletét **I.**, **II.**, **III.**, **IV.**, **V.**, **VI.**, **VII.**, **X.**, **XI.**, **XII.**, **XIII.**, **XIV.**, **XV.**, **XVIII.** és **XIX.r.** vádlottak tekintetében helybenhagyja.

XII.r. vádlottat kötelezi a másodfokú eljárásban felmerült 39.150 (harminckilencezer-százötven) forint, **XIII.r.** vádlottat kötelezi a másodfokú eljárásban felmerült 48.870 (negyvennyolcezer-nyolcszázhetven) forint, **XIV.r.** vádlottat kötelezi a másodfokú eljárásban felmerült 38.145

(harmincnolcezer-egyszáznegyvenöt) forint, **XV.r.** vádlottat kötelezi a másodfokú eljárásban felmerült 44.580 (negyvennégyezer-ötszáznyolcvan) forint, **XVIII.r.** vádlottat kötelezi a másodfokú eljárásban felmerült 16.890 (tizenhatezer-nyolcszázkilencven) forint, míg **XIX.r.** vádlottat kötelezi a másodfokú eljárásban felmerült 16.890 (tizenhatezer-nyolcszázkilencven) forint büntügyi költség megfizetésére.

Megállapítja, hogy a **VIII.r.** vádlott tekintetében a másodfokú eljárásban felmerült 48.870 (negyvennyolcezer-nyolcszázhetven) forint büntügyi költséget az állam viseli.

Az ítélet ellen a kézbesítéstől számított 8 (nyolc) napon belül az ügyész fellebbezést jelenthet be.

I n d o k o l á s

A Fővárosi Törvényszék Katonai Tanácsa a 2018. február 5. napján kihirdetett 41.Kb.7/2017/12. számú ítéletével **I.r.** vádlottat bűnösnek mondta ki folytatólagosan, társtettesként, bünszövetségben, üzletszerűen, jelentős mennyiségű rossz minőségű termék forgalomba hozatalának büntetében (Btk. 415.§ (1)-(2) bekezdés a-c) pont), és folytatólagosan, felbujtóként elkövetett hivatali visszaélés büntetében (Btk. 305.§ c) pont), ezért – halmazati büntetésül - 2 (kettő) évi börtönbüntetésre, valamint 400 (négy száz) napi tétel – napi tételenként 5.000,- (Ötezer) Ft pénzbüntetésre ítélte. A szabadságvesztés végrehajtását 4 (négy) évi próbaidőre felfüggesztette. Rögzítette, hogy a vádlott a szabadságvesztés esetleges végrehajtása esetén annak 2/3-ad részének kitöltését követően bocsátható feltételes szabadságra. A pénzbüntetés megfizetésére 20 havi részletfizetést engedélyezett. Rendelkezett a pénzbüntetés, illetve egy havi részlet meg nem fizetése esetére annak szabadságvesztésre történő átváltoztatásáról.

II.r. vádlottat bűnösnek mondta ki folytatólagosan, társtettesként, bünszövetségben, üzletszerűen, jelentős mennyiségű rossz minőségű termék forgalomba hozatalának büntetében (Btk. 415.§ (1)-(2) bekezdés a-c) pont), ezért 1 (egy) évi és 8 (nyolc) hónapi börtönbüntetésre, valamint 360 (háromszázhatvan) napi tétel – napi tételenként 1.000,- (Ezer) Ft pénzbüntetésre ítélte. A szabadságvesztés büntetés végrehajtását 4 (négy) évi próbaidőre felfüggesztette. Rendelkezett arról, hogy a **II.r.** vádlott a szabadságvesztés büntetésből – végrehajtása esetén - legkorábban a büntetés 2/3-ad részének kitöltését követően bocsátható feltételes szabadságra, továbbá ebben az esetben az előzetes fogvatartásban töltött időt be kell számítani. A pénzbüntetés megfizetésére 20 havi részletfizetést engedélyezett. Rendelkezett a pénzbüntetés, illetve egy havi részlet meg nem fizetése esetére annak szabadságvesztésre történő átváltoztatásáról.

III.r. vádlottat bűnösnek mondta ki folytatólagosan, bünszövetségben, üzletszerűen, jelentős mennyiségű rossz minőségű termék forgalomba hozatalának büntetében (Btk. 415.§ (1)-(2) bekezdés a-c) pont), ezért 2 (kettő) évi börtönbüntetésre, valamint 400 (négy száz) napi tétel – napi tételenként 5.000,- (Ötezer) Ft pénzbüntetésre ítélte. A szabadságvesztés végrehajtását 4 (négy) évi próbaidőre felfüggesztette. Rendelkezett arról, hogy a szabadságvesztés büntetés végrehajtása esetén a vádlott legkorábban a büntetés 2/3-ad részének kitöltését követő napon bocsátható feltételes szabadságra, továbbá ebben az esetben az előzetes fogvatartásban töltött időt be kell számítani. A pénzbüntetés megfizetésére 20 havi részletfizetést engedélyezett. Rendelkezett a pénzbüntetés, illetve egy havi részlet meg nem fizetése esetére annak szabadságvesztésre történő átváltoztatásáról.

IV.r. vádlottat bűnösnek mondta ki folytatólagosan, bünszövetségben, üzletszerűen, jelentős mennyiségű rossz minőségű termék forgalomba hozatalának büntetében (Btk. 415.§ (1)-(2) bekezdés a-c) pont), és 2 rb. felbujtóként elkövetett hivatali visszaélés büntetében (Btk. 305.§ c) pont), továbbá 2 rb. hivatali visszaélés büntetében (Btk. 305.§ a) pont), ezért – halmazati büntetésül – 2 (kettő) évi börtönbüntetésre, 400 (négy száz) napi tétel – napi tételenként 2.000,- (Kettőezer) Ft pénzbüntetésre, valamint lefokozásra ítélte. A szabadságvesztés végrehajtását 4 (négy) évi próbaidőre felfüggesztette. Rendelkezett arról, hogy a szabadságvesztés büntetés végrehajtása esetén a vádlott legkorábban a büntetés 2/3-ad részének kitöltését követő napon bocsátható feltételes szabadságra. Továbbá arról, hogy ebben az esetben az előzetes fogvatartásban töltött időt be kell számítani. A pénzbüntetés megfizetésére 20 havi részletfizetést engedélyezett. Rendelkezett a pénzbüntetés, illetve egy havi részlet meg nem fizetése esetére annak szabadságvesztésre történő átváltoztatásáról.

V.r. vádlottat bűnösnek mondta ki folytatólagosan, bünszövetségben, üzletszerűen, jelentős mennyiségű rossz minőségű termék forgalomba hozatalának büntetében (Btk. 415.§ (1)-(2) bekezdés a-c) pont), ezért 1 (egy) évi és 6 (hat) hónapi börtönbüntetésre, valamint 300 (három száz) napi tétel – napi tételenként 1.000,- (Ezer) Ft pénzbüntetésre ítélte. A szabadságvesztés végrehajtását 3 (három) évi próbaidőre felfüggesztette. Rendelkezett arról, hogy a szabadságvesztés büntetés végrehajtása esetén a vádlott legkorábban a büntetés 2/3-ad részének kitöltését követő napon bocsátható feltételes szabadságra, továbbá arról, hogy ebben az esetben az előzetes fogvatartásban töltött időt be kell számítani. A pénzbüntetés megfizetésére 20 havi részletfizetést engedélyezett. Rendelkezett a pénzbüntetés, illetve egy havi részlet meg nem fizetése esetére annak szabadságvesztésre történő átváltoztatásáról.

VI.r. vádlottat bűnösnek mondta ki folytatólagosan, bünszövetségben, üzletszerűen, jelentős mennyiségű rossz minőségű termék forgalomba hozatalának büntetében (Btk. 415.§ (1)-(2) bekezdés a-c) pont), ezért 1 (egy) évi és 6 (hat) hónapi börtönbüntetésre, valamint 300 (három száz) napi tétel – napi tételenként 1.000,- (Ezer) Ft pénzbüntetésre ítélte. A szabadságvesztés végrehajtását 3 (három) évi próbaidőre felfüggesztette. Rendelkezett arról, hogy a szabadságvesztés büntetés végrehajtása esetén a vádlott legkorábban a büntetés 2/3-ad részének kitöltését követő napon bocsátható feltételes szabadságra, továbbá arról, hogy ebben az esetben az előzetes fogvatartásban töltött időt be kell számítani. A pénzbüntetés megfizetésére 20 havi részletfizetést engedélyezett. Rendelkezett a pénzbüntetés, illetve egy havi részlet meg nem fizetése esetére annak szabadságvesztésre történő átváltoztatásáról.

VII.r. vádlottat bűnösnek mondta ki folytatólagosan, bünszövetségben, üzletszerűen, jelentős mennyiségű rossz minőségű termék forgalomba hozatalának büntetében (Btk. 415.§ (1)-(2) bekezdés a-c) pont), folytatólagosan elkövetett hivatali visszaélés büntetében (Btk. 305.§ c) pont), felbujtóként elkövetett hivatali visszaélés büntetében (Btk. 305.§ c) pont), ezért – halmazati büntetésül – 2 (kettő) évi börtönbüntetésre, 400 (négy száz) napi tétel – napi tételenként 2.000,- (Kettőezer) Ft pénzbüntetésre, valamint lefokozásra ítélte. A szabadságvesztés végrehajtását 4 (négy) évi próbaidőre felfüggesztette. Rendelkezett arról, hogy a szabadságvesztés büntetés végrehajtása esetén a vádlott legkorábban a büntetés 2/3-ad részének kitöltését követő napon bocsátható feltételes szabadságra, továbbá arról, hogy ebben az esetben az előzetes fogvatartásban töltött időt be kell számítani. A pénzbüntetés megfizetésére 20 havi részletfizetést engedélyezett. Rendelkezett a pénzbüntetés, illetve egy havi részlet meg nem fizetése esetére annak szabadságvesztésre történő átváltoztatásáról.

VIII.r. vádlottat bűnösnek mondta ki rossz minőségű termék forgalomba hozatalára irányuló előkészület vétségében (Btk. 415.§ (3) bekezdés), ezért 200 (kettőszáz) napi tétel – napi tételenként 2.000,- (Kettőezer) Ft pénzbüntetésre ítélte. A pénzbüntetés megfizetésére 10 havi részletfizetést engedélyezett. Rendelkezett a pénzbüntetés, illetve egy havi részlet meg nem fizetése esetére annak szabadságvesztésre történő átváltoztatásáról.

X.r. vádlottat bűnösnek mondta ki folytatólagosan, bünszövetségben, üzletszerűen, jelentős mennyiségű rossz minőségű termék forgalomba hozatalának büntetében (Btk. 415.§ (1)-(2) bekezdés a-c) pont), ezért 10 (tíz) hónapi börtönbüntetésre, valamint 150 (százötven) napi tétel – napi tételenként 1.000,- (Ezer) Ft pénzbüntetésre ítélte. A szabadságvesztés végrehajtását 2 (kettő) évi próbaidőre felfüggesztette. Rendelkezett arról, hogy a szabadságvesztés büntetés végrehajtása esetén a vádlott legkorábban a büntetés 2/3-ad részének kitöltését követő napon bocsátható feltételes szabadságra. A pénzbüntetés megfizetésére 10 havi részletfizetést engedélyezett. Rendelkezett a pénzbüntetés, illetve egy havi részlet meg nem fizetése esetére annak szabadságvesztésre történő átváltoztatásáról.

XI.r. vádlottat bűnösnek mondta ki folytatólagosan, bünszövetségben, üzletszerűen, jelentős mennyiségű rossz minőségű termék forgalomba hozatalának büntetében (Btk. 415.§ (1)-(2) bekezdés a-c) pont), ezért 10 (tíz) hónapi börtönbüntetésre, valamint 150 (százötven) napi tétel – napi tételenként 1.000,- (Ezer) Ft pénzbüntetésre ítélte. A szabadságvesztés végrehajtását 2 (kettő) évi próbaidőre felfüggesztette. Rendelkezett arról, hogy a szabadságvesztés büntetés végrehajtása esetén a vádlott legkorábban a büntetés 2/3-ad részének kitöltését követő napon bocsátható feltételes szabadságra. A pénzbüntetés megfizetésére 10 havi részletfizetést engedélyezett. Rendelkezett a pénzbüntetés, illetve egy havi részlet meg nem fizetése esetére annak szabadságvesztésre történő átváltoztatásáról.

XII.r. vádlottat bűnösnek mondta ki folytatólagosan, bünszövetségben, üzletszerűen, jelentős mennyiségű rossz minőségű termék forgalomba hozatalának büntetében (Btk. 415.§ (1)-(2) bekezdés a-c) pont), ezért 10 (tíz) hónapi börtönbüntetésre, valamint 150 (százötven) napi tétel – napi tételenként 1.000,- (Ezer) Ft pénzbüntetésre ítélte. A szabadságvesztés végrehajtását 2 (kettő) évi próbaidőre felfüggesztette. Rendelkezett arról, hogy a szabadságvesztés büntetés végrehajtása esetén a vádlott legkorábban a büntetés 2/3-ad rész kitöltését követő napon bocsátható feltételes szabadságra. A pénzbüntetés megfizetésére 10 havi részletfizetést engedélyezett. Rendelkezett a pénzbüntetés, illetve egy havi részlet meg nem fizetése esetére annak szabadságvesztésre történő átváltoztatásáról.

XIII.r. vádlottat bűnösnek mondta ki folytatólagosan, bűnsegédként, üzletszerűen, jelentős mennyiségű rossz minőségű termék forgalomba hozatalának büntetében (Btk. 415.§ (1)-(2) bekezdés a) és c) pont), ezért 1 (egy) évi börtönbüntetésre, valamint 150 (százötven) napi tétel – napi tételenként 1.000,- (Ezer) Ft pénzbüntetésre ítélte. A szabadságvesztés végrehajtását 3 (három) évi próbaidőre felfüggesztette. Rendelkezett arról, hogy a szabadságvesztés büntetés végrehajtása esetén a vádlott legkorábban a büntetés 2/3-ad rész kitöltését követő napon bocsátható feltételes szabadságra. A pénzbüntetés megfizetésére 10 havi részletfizetést engedélyezett. Rendelkezett a pénzbüntetés, illetve egy havi részlet meg nem fizetése esetére annak szabadságvesztésre történő átváltoztatásáról.

XIV.r. vádlottat bűnösnek mondta ki folytatólagosan, bűnsegédként, üzletszerűen, jelentős mennyiségű rossz minőségű termék forgalomba hozatalának büntetében (Btk. 415.§ (1)-(2) bekezdés a) és c) pont), ezért 150 (százötven) napi tétel – napi tételenként 1.000,- (Ezer) Ft

pénzbüntetésre ítélte. A pénzbüntetés megfizetésére 10 havi részletfizetést engedélyezett. Rendelkezett a pénzbüntetés, illetve egy havi részlet meg nem fizetése esetére annak szabadságvesztésre történő átváltoztatásáról.

XV.r. vádlottat bűnösnek mondta ki folytatólagosan, bűnsegédként, üzletszerűen, jelentős mennyiségű rossz minőségű termék forgalomba hozatalának büntetében (Btk. 415.§ (1)-(2) bekezdés a) és c) pont), ezért 150 (százötven) napi tétel – napi tételenként 1.000,- (Ezer) Ft pénzbüntetésre ítélte. A pénzbüntetés megfizetésére 10 havi részletfizetést engedélyezett. Rendelkezett a pénzbüntetés, illetve egy havi részlet meg nem fizetése esetére annak szabadságvesztésre történő átváltoztatásáról.

XVIII.r. vádlottat bűnösnek mondta ki hivatali visszaélés büntetében (1978. évi IV. törvény szerinti Btk. 225.§), ezért megrovásban részesítette.

XIX.r. vádlottat bűnösnek mondta ki hivatali visszaélés büntetében (1978. évi IV. törvény szerinti Btk. 225.§), ezért megrovásban részesítette.

Rendelkezett az elsőfokú bíróság a gépjárművek, lőszer, dátumozó gép elkobzásáról, az I.r., II.r. vádlottak tulajdonában lévő gépjárművek, továbbá a III.r. vádlott tulajdonában lévő ingatlan zár alá vételének feloldásáról, illetve az I.r., II.r. és III.r. vádlottak vonatkozásában lefoglalt készpénzek lefoglalásának megszüntetéséről, azok kiadásáról azzal, hogy a vádlottakkal szemben kiszabott pénzbüntetés és a bűnügyi költség teljes megfizetéséig ezek biztosítására visszatartandó. Továbbá rendelkezett a bűnjelek megsemmisítéséről, illetve kiadásáról.

Az eljárás során felmerült 3.533.797,- (Hárommillió-ötszázharmincháromezer-hétszázkilencvenhét) forint bűnügyi költségből I. r. vádlottat 107.635,- (Százhétezer-hatszázharmincöt) Ft, II. r. vádlottat 101.285,- (Százegyezer-kettőszáznyolcvanöt) Ft, III. r. vádlottat 181.035,- (Száznyolcvanegyezer-harmincöt) Ft, IV. r. vádlottat 20.085,- (Húszezer-nyolcvanöt) Ft, V. r. vádlottat 4.085,- (Négyezer-nyolcvanöt) Ft, VI. r. vádlottat 4.085,- (Négyezer-nyolcvanöt) Ft, VII. r. vádlottat 4.085,- Ft (Négyezer-nyolcvanöt) Ft, VIII. r. vádlottat 322.300,- (Háromszázhuszonkettőezer-háromszáz) Ft, X. r. vádlottat 4.085,- (Négyezer-nyolcvanöt) Ft, XI. r. vádlottat 319.635,- (Háromszáztizenkilencezer-hatszázharmincöt) Ft, XII. r. vádlottat 319.635,- (Háromszáztizenkilencezer-hatszázharmincöt) Ft, XIII. r. vádlottat 444.605,- (Négyszáznegyvennégyezer-hatszázöt) Ft, XIV. r. vádlottat 485.375,- (Négyszáznyolcvanötezer-háromszázhetvenöt) Ft, XV. r. vádlottat 374.125,- (Háromszázhetvennégyezer-százhuszonöt) Ft, XVIII. r. vádlottat 100.000,- (Százezer) Ft, XIX. r. vádlottat 100.000,- (Százezer) Ft állam javára történő megfizetésére kötelezte, míg a fennmaradó 641.782,- (Hatszáznegyvenegyezer-hétszáznyolcvankettő) Ft bűnügyi költség vonatkozásában megállapította, hogy azt az állam viseli.

Ellenben **II.r.** vádlottat az ellene lőszer engedély nélküli megszerzésével és tartásával elkövetett lőszerrel visszaélés büntette (Btk. 325.§ (2) bekezdés a) pont), **VII.r.** vádlottat az ellene bünszervezetben részvétel büntette (Btk. 321.§ (1) bekezdés), **IX.r.** vádlottat az ellene hivatali visszaélés büntette (Btk. 305.§ c) pont), **XVI.r.** vádlottat az ellene bűnsegédként, üzletszerűen, jelentős mennyiségű rossz minőségű termék forgalomba hozatalának büntette (Btk. 415.§ (1)-(2) bekezdés a) és c) pont)l, míg **XVII.r.** vádlottat az ellene felbujtóként elkövetett hivatali visszaélés büntette (Btk. 305.§ a) pont) miatt emelt vád alól felmentette.

Az elsőfokú tárgyaláson jelenlévő ügyész a jogorvoslati nyilatkozattételre három napi gondolkodási időt tartott fenn, majd a törvényes határidőn belül az I.r., III.r., IV.r., V.r., VI.r., X.r., XI.r. és XII.r.

vádlottak terhére súlyosítás, a bünszervezetben elkövetés megállapítása, a II.r. vádlott terhére a 6. vádpont tekintetében bűnösség megállapítása, illetőleg az I/a. vádpont tekintetében súlyosítás, a VII.r. vádlott terhére a Btk. 321. § (1) bekezdésébe ütköző bünszervezetben részvétel büntetében bűnösség megállapítása, egyebekben súlyosítás, a XVI.r. vádlott terhére bűnössége megállapítása, míg a XIII.r. vádlott terhére súlyosítás érdekében jelentett be fellebbezést. Az ítéletet a IX.r., XIV.r., XV.r., XVII.r., XVIII.r. és XIX.r. vádlottak vonatkozásában tudomásul vette. Utóbb csatolta fellebbezésének írásbeli indokolását. Kifejtette, hogy az elsőfokú bíróság álláspontjával szemben a lőszer engedély nélküli megszerzésével és tartásával elkövetett lőszerrel visszaélés büntette vonatkozásában a II.r. vádlott védekezése nem fogadható el, mert azt más bizonyítékok is cáfolják. Hivatkozott arra is, hogy **XVI.r.** vádlott cselekményének értékelése során is tévedett az elsőfokú bíróság, amikor arra a következtetésre jutott, hogy az ő vonatkozásában semmilyen egyértelmű, kétséget kizáró adat nincs, amelyből a terhére rótt bűncselekményre következtetni lehetne. Utalt arra, hogy magatartása (a pakolás, kézi kocsit tologatása, takarítás) klasszikus fizikai bűnszegédi magatartás. Kifogásolta, hogy az elsőfokú bíróság nem látta megállapíthatónak az I., II., III., IV., V., VI., VII., X., XI. és XII.r. vádlottak vonatkozásában a bünszervezetben részvétel büntetét. Részletesen kifejtett álláspontja szerint a Btk. értelmező rendelkezése szerinti bünszervezet fogalom a jelen ügyben kétséget kizáróan megállapítható. Két bünszervezet működött: az egyik az I. és II.r. vádlott által vezetett **cégnév1** Kft-n belül, a másik a III.r. által vezetett **cegnev2** Kft-n belül. Mindkét bűnelkövetői kör esetében látható a hosszabb ideje történő, összehangolt, hierarchikus felépítésű, súlyos bűncselekmények elkövetésére való berendezkedés, rendszeres és folyamatos haszonszerzésre törekvés mellett. A **cégnév1** Kft. esetében tetten érhető volt a hatóságokkal történő összejátszás is. Kifejtette azon álláspontját is, hogy az elsőfokú bíróság a büntetés kiszabása során nem teljes körűen vette számításba és nem kellő súllyal értékelte a súlyosító körülményeket. Mindezek alapján indítványozta, hogy a másodfokú bíróság az elsőfokú bíróság ítéletét változtassa meg, I., II., III., IV., V. és VI.r. vádlott vonatkozásában állapítsa meg a Btk. 91. § (1) bekezdése szerinti bünszervezetben történő elkövetést, I., II., III., IV., V., VI., X., XI. és XII.r. vádlottak terhére kiszabott szabadságvesztés végrehajtását a Btk. 36. §-a alapján rendelje el és végrehajtási fokozatát a Btk. 37. § b./ pont bb./ alpont alapján fegyház fokozatban állapítsa meg, tartamát az I., II., III., IV., V. és VI.r. vádlottak vonatkozásában emelje fel, továbbá rendelkezzen a feltételes szabadságra bocsátás legkorábbi időpontjáról és a Btk. 61. § (1) bekezdése alapján őket a közügyek gyakorlásától tiltsa el, II.r. vádlott bűnösségét mondja ki a Btk. 325. § (2) bekezdés a./ pontjába ütköző lőszer engedély nélkül történő megszerzésével és tartásával elkövetett lőszerrel visszaélés büntetében, a VII.r. vádlott bűnösségét mondja ki a Btk. 321. § (1) bekezdésébe ütköző bünszervezetben részvétel büntetében, **XVI.r.** vádlott bűnösségét mondja ki a Btk. 415. § (1) bekezdésébe ütköző és a (2) bekezdés a./ és c./ pontja szerint minősülő, üzletszerűen, jelentős mennyiségű rossz minőségű termék forgalomba hozatalának büntetében, amelyet bűnszegédként követett el, **XIII.r.** vádlott vonatkozásában a kiszabott szabadságvesztés tartamát emelje fel, a VIII.r. vádlott vonatkozásában kiszabott pénzbüntetés mértékét emelje fel, és I., II., III. és IV.r. vádlottak gépjárműveire, valamint a tőlük lefoglalt készpénzre rendeljen el vagyoneklkobzást.

Az elsőfokú ítélet kihirdetését követően az I.r., II.r. és az V.r. vádlottak az ítélet ellen fellebbezést jelentettek be irányának megjelölése nélkül, míg a VIII.r. vádlott a jogorvoslati nyilatkozat bejelentésére három nap gondolkodási időt tartott fenn, azonban a törvényes határidőn belül nyilatkozatot nem terjesztett elő, a IX.r. vádlott az ítéletet tudomásul vette.

Az I.r., II.r., III.r., V.r., és VI.r. vádlottak védője az ítélet ellen fellebbezést jelentett be az I. és II.r. vádlottak vonatkozásában felmentés, míg a III.r., V.r., és VI.r. vádlottak vonatkozásában enyhítés érdekében.

A IV.r., VII.r., és X.r. vádlottak védője valamennyi védenca vonatkozásában fellebbezést jelentett be felmentés érdekében.

A VIII.r. vádlott védője a jogorvoslati nyilatkozat előterjesztésére három nap gondolkodási időt tartott fenn, majd a törvényes határidőben elsődlegesen felmentés, másodlagosan enyhítés érdekében jelentett be fellebbezést.

A IX.r. vádlott védője a kihirdetett ítéletet tudomásul vette.

A XI. és XII.r. vádlottak védője mindkét védenca vonatkozásában fellebbezést jelentett be elsődlegesen felmentés, másodlagosan enyhítés érdekében.

A XIII.r. vádlott védője fellebbezést jelentett be elsődlegesen felmentés, másodlagosan enyhítés érdekében.

A XIV.r. vádlott védője a jogorvoslati nyilatkozat bejelentésére három nap gondolkodási időt tartott fenn, majd törvényes határidőben védenca felmentése érdekében jelentett be fellebbezést.

A XV.r. és XVI.r. vádlottak védője a XV.r. vádlott vonatkozásában fellebbezést jelentett be elsődlegesen felmentés, másodlagosan enyhítés érdekében, míg a XVI.r. vádlott vonatkozásában a kihirdetett ítéletet tudomásul vette.

A XVII.r. vádlott védője a kihirdetett ítéletet tudomásul vette.

A XVIII.r. és XIX.r. vádlottak védője mindkét védenca vonatkozásában fellebbezést jelentett be felmentés érdekében.

Az ítélet kihirdetésekor engedéllyel távollévő XIV.r. vádlott a törvényes határidőben fellebbezést jelentett be, iránya megjelölése nélkül, a IV., VII. és XVIII.r. vádlott törvényes határidőben felmentés érdekében jelentett be fellebbezést. Az ítélet kihirdetésekor engedéllyel szintén távollévő III., VI. X., XI., XII., XIII., XV. és XIX.r. vádlottak a kihirdetett ítélet ellen jogorvoslati nyilatkozatot nem jelentettek be.

Az elsőfokú bíróság ítélete **IX.r.** és **XVII.r.** vádlottak vonatkozásában 2018. február 7. napján jogerőre emelkedett.

A Fővárosi Fellebbviteli Főügyészség BF.386/2018/1-I. számú átiratában a katonai ügyészi fellebbezést módosítással, kiegészítéssel tartotta fenn. **XVI.r.** vádlott vonatkozásában a Be. 357. § (2) bekezdése alapján az elsőfokú ügyészi fellebbezést visszavonta. **II.r.** vádlott tekintetében annak részfelmentését támadó részében vonta vissza az elsőfokú ügyész által előterjesztett fellebbezést. **VII.r.** vádlottnál módosítással és kiegészítéssel tartotta fenn a fellebbezést, **VIII.r.** vádlottnál az elsőfokú ügyészség által előterjesztett fellebbezést fenntartotta, míg a további ügyészi fellebbezéssel érintett vádlottaknál kiegészítéssel és kiigazítással tartotta fenn a fellebbezést. Álláspontja szerint az elsőfokú katonai tanács a több vádlott engedélyezett távollétében lefolytatott eljárásában az ügyfelderítési kötelezettségének eleget tett, a bizonyítékokat széles körűen megvizsgálta, és azokat egyenként és együttesen értékelve részben mérlegeléssel állapította meg a tényállást, amely azonban részben megalapozatlan, hibás megállapítást tartalmaz, illetve kiegészítésre szorul. Szükségesnek tartotta az ítéleti 1/a./ és /b., valamint a 2. tényállási részeket kiegészíteni azzal, hogy: „**I.r.** vádlott szervezésében és **II.r.** vádlott ehhez segítséget nyújtó ügyvezetői koordinálásával az átcímkezéssel

is résztvevő **III.r.** vádlott, **IV.r.** vádlott, **V.r.** vádlott, **VI.r.** vádlott, az I.r. vádlott üzletmenete elősegítésére és konkurenciájának kiiktatásához operatív tevékenységgel és rendőri ismereteivel is segédkező **VII.r.** vádlott, **X.r.** vádlott, **XI.r.** vádlott, valamint **XII.r.** vádlott olyan, huzamosabb időre szervezett és láncolatban összehangoltan működő „kereskedelmi modell” alakítottak ki, mely bűnkapcsolati szervezet rendeltetése az abban résztvevő elkövetők haszonszerzésre törekvése mellett jelentős mennyiségű, rossz minőségű termék kereskedelmi forgalomba történő visszajuttatása, értékesítése volt.” E kiegészítéssel álláspontja szerint az ítélet történeti tényállása felülbírálatra alkalmas. Hivatkozott arra, hogy a bíróság okszerű következtetést vont le a vádlottak bűnösségére nézve. Kifejtette azt is, hogy az elsőbíróság törvényesen minősítette I.r., IV., VII.r., XVIII.r. és XIX.r. vádlott hivatali büntetteit, valamint VIII.r., XIII.r., XIV.r., és XV.r. vádlottnak a fogyasztók érdekeit és gazdasági verseny tisztaságát sértő bűncselekményeit. Ugyanakkor anyagi jogszabályt sértően tévedett az elsőfokú katonai tanács, amikor az I-VII.r. vádlottak, valamint a X-XII.r. vádlottak elbírált büntetteit bünszövetségben elkövetettként minősítette, és nem állapította meg, hogy a vádlottak bünszervezetben valósították meg a terükre rótt cselekményeiket. Kifejtette, hogy a Btk. 459. § (1) bekezdés 1. pontjában definiált bünszervezetnek nem törvényi kritériuma a hierarchikus kapcsolat, és a bűnözői csoport összehangolt működésének nem kell rendkívül összetettnek és kifinomultnak lennie. Az összehangoltságnak olyan fokúnak kell lennie, hogy az elkövetők által elérni kívánt cél megvalósuljon. Álláspontja szerint a bünszervezeti elkövetés megállapítása indokolt a másodfokú eljárásban. Hivatkozott arra is, hogy okszerű mérlegelést követően mentette fel az elsőfokú katonai tanács a II.r. vádlottat lőszer engedély nélküli megszerzésével és tartásával elkövetett lőszerrel visszaélés büntettének vádjá alól, illetve a XVI.r. vádlottat a bűnsegédként, üzletszerűen, jelentős mennyiségű rossz minőségű termék forgalomba hozatala büntettének törvényes vádjá alól. A megállapított tényállást a releváns bizonyítékok újraértékelése útján támadó felmentésre irányuló fellebbezések a másodfokú eljárásban nem foghatnak helyt. A büntetés kiszabást érintően kifejtette, hogy a bíróság igen méltányos döntést hozott, de a büntetési célok érvényesülése érdekében a VIII.r. vádlott vonatkozásában a pénzbüntetés napi tétel számának felemelése, a XIII.r. vádlottal szemben a szabadságvesztés tartamának és a pénzbüntetés napi tétel számának az egyidejű súlyosítása, és a bünszervezetben történt elkövetés megállapíthatóságára figyelemmel I., II., III., IV., V., VI., VII., X., XI. és XII.r. vádlottakkal szemben középértéket elérő, felemelt tartamú, fegyház fokozatú végrehajtandó szabadságvesztés büntetés, valamint IV. és VII.r. vádlottaknál lefokozás katonai büntetés helyett is közügyektől eltiltás mellékbüntetés kiszabása indokolt azzal, hogy a bünszervezetben tevékenykedő vádlottak a Btk. 38. § (4) bekezdés c./ pontja alapján feltételes szabadságra nem bocsáthatók. Vonatkozásukban indokoltnak tartotta a kiszabott pénzbüntetés napi tételszámának felemelését is. Érvelése szerint I.r., II.r., III.r. és IV. r. vádlottnál, továbbá a **cégnév1** Kft. tulajdonában lévő gépjárművekre vagyonelkobzást szükséges elrendelni. Indítványozta tehát, hogy a Fővárosi Ítéltábla Katonai Tanácsa az elsőfokú ítélet történeti tényállását egészítse ki, a megjelölt szövegrészt mellőzze, majd az ügydöntő határozatot változtassa meg. Ennek során a jogi minősítés körében állapítsa meg, hogy I.r., II.r., III.r., IV.r., V.r., VI.r., VII.r., X.r., XI.r., XII.r. vádlott elbírált bűncselekményeiket a Btk. 459. § (1) bekezdés e) pontja szerint bünszervezetben valósították meg, egyben a fogyasztók érdekeit és a gazdasági verseny tisztaságát sértő büntetteik minősítéséből a bünszövetségből való utalást mellőzze, I.r., II.r., III.r., IV.r., V.r., VI.r. és VII.r. vádlottal szemben szabjon ki felemelt tartamú, fegyház végrehajtási fokozatú szabadságvesztés büntetést, felemelt napi tételszámú pénzbüntetést és alkalmazzon közügyektől eltiltás mellékbüntetést azzal, hogy a vádlottak a Btk. 38. § (4) bekezdés c) pontja alapján feltételes szabadságra nem bocsáthatók. A kiszabott szabadságvesztés büntetésbe II.r., III.r., IV.r., és V.r. vádlottnál az előzetes fogvatartásban töltött időt számítsa be, a X.r., XI.r., XII.r. vádlottal szemben szabjon ki felemelt tartamú fegyház büntetést, felemelt napi tételszámú pénzbüntetést, alkalmazzon közügyektől eltiltás mellékbüntetést azzal, hogy a vádlottak nem bocsáthatók feltételes szabadságra. A VIII.r. vádlottal szemben szabjon

ki magasabb napi tételszámú pénzbüntetést, a XIII.r. vádlottal szemben szabjon ki súlyosításul hosszabb tartamú, végrehajtásában próbaidőre felfüggesztett szabadságvesztés büntetést, valamint magasabb napi tételszámú pénzbüntetést, és az elkövetéskori Btk. 74. § (1) bekezdés b./ pontja és (4) bekezdése alapján rendeljen el vagyonekmozgást.

A Fővárosi Fellebbviteli Főügyészség átiratára tekintettel a Fővárosi Ítéltábla Katonai Tanácsa a 2018. augusztus 7. napján kelt 6.Kbf.43/2018/6. számú végzésével az elsőfokú bíróság ítéletének felülbírálatát **XVI.r.** vádlott vonatkozásában mellőzte és megállapította, hogy az elsőfokú bíróság ítélete e vádlottra nézve 2018. július 4. napján jogerőre emelkedett.

Az I.r., II.r., III.r., V.r. és VI.r. vádlott védője írásban részletesen előterjesztette fellebbezése indoklását. Kifejtett álláspontja szerint a rossz minőségű termék forgalomba hozatala vonatkozásában a tényállás felderítetlen, az eljáró bíróság sem a tényállás felderítését, sem pedig indokolási kötelezettségének nem tett eleget, így a megállapított tényállás valamennyi védencc tekintetében megalapozatlan. Az I.r. vádlottat érintő folytatólagosan és felbujtóként elkövetett hivatali visszaélés tekintetében kifejtette, hogy az eseményekkel kapcsolatban feltárt tényekből az eljáró bíróság helytelen ténybeli és jogi következtetést vont le, ítélete e cselekmény tekintetében ezért megalapozatlan. Álláspontja szerint valamennyi védencc tekintetében az elsőfokú bíróság ítéletének hatályon kívül helyezése indokolt a Be. 609. § (1) bekezdése alapján. Utalt arra, hogy megalapozatlanok a gazdasági társaság vagyoni helyzetével kapcsolatos elsőfokú bírósági ténymegállapítások. A rossz minőségű termék forgalomba hozatalával kapcsolatos ténymegállapítások tekintetében kifejtette, hogy ezek alapjául csak és kizárólag annak a **tanú1-nek** a vallomása szolgál, aki azonban a bíróság előtt tett nyilatkozata szerint pénzért, illetve az I.r. vádlott volt élettársa által befolyásolva valótlan tartalmú vallomásokat és nyilatkozatokat tett. Álláspontja szerint nem történt olyan válogatás a kft. telephelyén, amely azt a célt szolgálta volna, hogy a kft.-től a beérkező élelmiszeripari hulladék visszakerüljön az élelmiszer láncba. Rámutatott arra, hogy az elsőfokú katonai tanács teljességgel figyelmen kívül hagyta a vádban szereplő gazdasági társaságok tevékenységét szabályozó engedélyeket, amelyek arra biztosítottak lehetőséget a kft.-nek, hogy a megfelelő állategészségügyi szabályok betartásával azokat az élelmiszerhulladékokat, amelyek állatok takarmányozására alkalmasak, állattartó gazdáknak, illetve állati fogyasztás céljára hasznosítsa. Rengeteg környékbeli gazda élt ezzel a lehetőséggel és nyilvánvalóan a hulladékot átvevő személyek felelőssége azok felhasználása. Utalt arra is, hogy a IV., V. és VI.r. vádlott is rendelkezett ilyen hatósági engedéllyel. Kifogásolta, hogy az elsőfokú bíróság ítélete 71. oldalától 153. oldaláig bemásolta a titkos adatszerzés során folytatott telefonbeszélgetések lehallgatási anyagait, azonban az indokolást ezzel kapcsolatosan egy bekezdésben összegezte. Hangsúlyozta, hogy nem lehet találni egyetlen olyan beszélgetést sem, ahol akár az I., akár a II.r. vádlott, vagy a **cégnév1** Kft. alkalmazottai arról kommunikáltak volna, hogy a kft. részéről kiadott anyagok emberi fogyasztás céljára kereskedelmi forgalomba kerüljenek. Erre az elhangzott kommunikációból sem lehet következtetni, sőt a lehallgatási anyagból az állapítható meg, hogy az I.r. vádlott ilyen utasítást soha nem adott. Álláspontja szerint a rossz minőségű termék forgalomba hozatala tekintetében az elsőfokú bíróság sommás megállapítása nem pótolhatja a bizonyítékok értékelését, összevetését és az abból levonható logikai következtetéseket. Megjegyezte, hogy rengeteg hatósági ellenőrzés érintette a **cégnév1** Kft-t, és ezek egyetlen szabálytalanságot, hiányosságot sem tártak fel. Az I.r. vádlott terhére megállapított hivatali visszaélésre történő felbujtást illetően kifejtette, hogy az ítélet önmagában adja a bűncselekmény cáfolatát. Az ítélet logikája ugyanis az, hogy az élelmiszerláncba visszakerülő forgalmazás bűncselekményt valósít meg, ezért értelmezhetetlen az, hogy a rendőrként bűncselekmény felderítésére törekvő VII.r. vádlott kinek akart volna jogtalan előnyt, vagy jogtalan hátrányt szerezni, amikor kötelessége szerint járt el. Ennek a célzatnak a hiányában nem valósult meg a

hivatali visszaélés büntette, VII.r. vádlott terhére esetlegesen fegyelmi vétség róható. Ezért a helyes ténymegállapításokkal szemben az elsőfokú bíróság helytelen ténybeli és jogi következtetéseket levonva jutott arra a megállapításra, hogy a VII.r. vádlott tettesként, az I.r. vádlott felbujtóként követett el hivatali visszaélést. A III.r. vádlott vonatkozásában hangsúlyozta, hogy a **cegnev2** Kft. élelmiszer kereskedelemmel foglalkozott. Az ítélet annak ellenére tartalmazza azt a ténymegállapítást, hogy a cég 2013. év őszétől ezt az üzletét egészítette ki a **cégnév1** Kft-től származó élelmiszerekkel, illetve azok felvásárlásával, hogy bármilyen adat utalt volna arra, hogy a két cég között, vagy a két ügyvezető között bármilyen kapcsolat kimutatható lett volna. Csupán arra van adat, hogy az V. és VI.r. vádlottak, akik jogszerűen juthattak a **cégnév1** Kft-n keresztül állati takarmányozás céljára Kinder tejszeletekhez, az ő közreműködésével kerülhetett édesség a III.r. vádlotthoz. Erről a tevékenységről sem az I., sem a II.r. vádlott tudomással nem bírt. Kifogásolta, hogy a III.r. vádlott által üzemeltetett raktárakból lefoglalt áruk vonatkozásában nem került megállapításra azok eredete, szavatossági és fogyaszthatósági ideje, és az sem, hogy volt-e olyan termék, amelyet a III.r. vádlott rossz minőségű termékként forgalomba hozott, azaz eladott. A III.r. vádlott átcímkezésével kapcsolatban előadott védekezését, miszerint arra a könnyebb és olcsóbb megsemmisítés érdekében került sor, a bíróság nem értékelte. Jogi álláspontja szerint az átcímkezett áruk tekintetében legfeljebb rossz minőségű termék jogellenes forgalomba hozatalának előkészülete állapítható meg, és nem pedig a befejezett alakzata, mert ahhoz az értékesítés, illetve forgalomba hozatal, az árunak az élelmiszer láncba való visszakerülése ténybeli feltétel. Utalt arra is, hogy nincs adat, bizonyíték arra vonatkozóan, hogy az I., II. és III.r. vádlottak egymás tevékenységéről tudtak, azt ismerték. Ilyen kapcsolat hiányában velük kapcsolatban bünszövetségről sem lehet beszélni. Az V., VI. és III.r. vádlottak vonatkozásában pedig a lehallgatási anyagok azt mutatják, hogy közöttük minden esetben alkalmasszerű volt a kapcsolat. Ezért sem a bünszövetség, sem pedig a jelentős mennyiségre törekvés és a szervezett bűnelkövetés nem állapítható meg. Álláspontja szerint az V. és VI.r. vádlottak tekintetében az elsőfokú bíróság által kiszabott büntetés eltúlzott. Ezért indítványozta az I. és II.r. vádlott felmentését, ennek hiányában I., II. és III.r. vádlott vonatkozásában megalapozatlanság miatt az elsőfokú bíróság ítéletének hatályon kívül helyezésére, és új eljárás lefolytatására történő utasításra, V., VI.r. vádlott tekintetében pedig a kiszabott büntetés enyhítésére, velük szemben pénzbüntetés kiszabására, és egyidejűleg az ügyészi indítvány elutasítására tett indítványt.

A IV.r., VII.r. és X.r. vádlottak védője utóbb írásban előterjesztette fellebbezése részletes indokolását. Ebben felmentésre irányuló védői fellebbezést fenntartotta, amely a bűnösség megállapítása esetén kiterjed az első fokon kiszabott büntetések enyhítésére is. Kifejtett álláspontja szerint a rossz minőségű termék forgalomba hozatalának büntette tényállási elem hiányában nem valósulhatott meg, az ítélet megalapozatlan. Az eljárás során feltárt bizonyítékok egyike sem tartalmazott olyan adatot, hogy védenecsei közül bárki tévedésbe ejtett volna valakit, vagy az árukat jóként helyezte volna forgalomba. A forgalomba hozatal emberi fogyasztásra szánt forgalmazást jelent, amelyre okszerű következtetést levonni jelen ügyben nem lehetséges olyan tanú hiányában, aki kárvallottja volt a rossz minőségű termék vásárlásának, feldolgozásának. Utalt arra is, hogy az elsőfokú bíróság egyoldalú értékelés, elfogult szemlélet hibájába esett. Kifogásolta, hogy a lehallgatási anyagokban elhangzottak valóságát más bizonyíték nem támasztja alá, hogy a különböző élelmiszerek fogyasztói értékesítésére nincs bizonyíték, hogy a Nescafe kávékapszulák továbbértékesítési céllal történő raktározására nincs adat, bizonyíték. A IV. és a VII.r. vádlott vonatkozásában kifejtette, hogy védenecsei jármű és az I.r. vádlott vezetői engedélyének lekérései célhoz kötöttek voltak, és a IV.r. vádlott hivatali bűncselekményéhez kapcsolódó intézkedés pedig nem volt szabálytalan. Sérelmezte, hogy tanúkénti kihallgatására irányuló bizonyítási indítványát az elsőfokú katonai tanács elutasította, illetve hogy **tanu1** nyilatkozatait nem zárta ki a bizonyítékok köréből. Hangsúlyozta, hogy az áru minőségével kapcsolatban nem történt

megtévesztés, hiszen a tanúvallomások szerint mindenki ismerte azok eredetét, állapotát, szavatossági idejét. Nyomatékosította azt is, hogy a VII.r. vádlott által végrehajtott lekérdezések ugyan megelőzték **IX.r. vádlott** ügyben tett feljelentését, de ez nem zárja ki azt, hogy a törvényi célhoz kötöttség megvalósult. Erre a nyomozás tematikája és taktikája a magyarázat. További érvelése szerint akinek magatartását szabálysértésnek minősíti egy autentikus állami szerv, annak ugyanezen magatartását nem lehet bűncselekménynek minősíteni. A NÉBIH helyesen állapította meg a szabálysértés elkövetését az élelmiszer forgalomba hozatalára vonatkozó jogszabályok megsértése miatt, és jogosan szabott ki a bírságot, így e vonatkozásban az ítélet nem lehet megalapozott. Érvelt azzal is, hogy a NÉBIH számos esetben járt el lejárt szavatosságú élelmiszerek ügyében, de csak ebben az ügyben indult büntetőeljárás. Utalt arra is, hogy Dániában lejárt szavatosságú élelmiszerek boltját nyitották meg. Kifejtette, hogy a VII.r. vádlott vonatkozásában az áru értékesítése nem bizonyított, mint ahogy arra sem lehet következtetést levonni, hogy rossz minőségű termék lett volna, mert az ital szavatossági ideje 2015 júliusában járt le, így nem történhetett bűncselekmény. Megismételte abbeli aggályát, hogy a IV.r. vádlott vonatkozásában nem volt jogszerű a lehallgatás engedélyezése, a hosszabbítás után keletkezett anyagok felhasználása, ezért azokat ki kell rekeszteni a bizonyítékok köréből. Ezért indítványozta, hogy a másodfokú bíróság az iratok tartalma alapján állapítson meg eltérő tényállást, és védenőit mentse fel. Másodlagos indítványa a kiszabott büntetések enyhítésére irányult annak figyelembe vételével, hogy IV. és VII.r. vádlottak rendvédelmi szolgálata továbbfolytatható legyen. A X.r. vádlott vonatkozásában pedig büntetés helyett intézkedés alkalmazását indítványozta.

A VIII.r. vádlott védője utóbb csatolta fellebbezésének írásbeli indokolását. Ebben kifejtette, hogy nem osztja a fellebbezési főügyészség álláspontját, és továbbra is hangsúlyozta, hogy a VIII.r. vádlottra nézve a vád nem törvényes. Ezért elsődlegesen bűncselekmény hiányában a vádlott felmentését, másodlagosan az elsőfokú ítélet helybenhagyását indítványozta.

A XIII.r. vádlott védője utóbb csatolta fellebbezésének írásbeli indokolását. Ebben kifejtette, hogy az első fokon eljáró bíróság ítélete részleges megalapozatlanságban szenved a Be. 592. § (2) bekezdés a./, b./ és d./ pontjaiban leírtak szerint. Fenntartva perbeszédében előadottakat hangsúlyozta, hogy nem került kétséget kizáróan bizonyításra, hogy a már értékesített, forgalomba hozott termékek pontosan mik voltak, milyen azonosítókkal rendelkeztek, azokon milyen módon és milyen tartalmú változásokat eszközöltek, ezáltal nincs kétséget kizáró módon igazolva védenő elkövetési magatartása. Utalt arra is, hogy a lefoglalt termékek esetében semmiféle vizsgálat nem történt annak megállapítása érdekében, hogy mi volt azok eredeti lejárat ideje. Ezért indítványozta, hogy a Fővárosi Ítéltábla Katonai Tanácsa a részleges megalapozatlanság kiküszöbölése mellett XIII.r. vádlottat bizonyítottság hiányában mentse fel.

A XIV.r. vádlott védője utóbb csatolta fellebbezésének írásbeli indokolását. Álláspontja szerint az elsőfokú ítélet tényállása a Be. 592. § (2) bekezdés b./, c./ és d./ pontja alapján részben felderítetlen, részben ellentétes a bizonyítást érintő ügyiratok tartalmával, illetve téves ténybeli következtetéseket tartalmaz, ily módon megalapozatlan. Nyomatékosította, hogy védenő meg nem cáfolt vallomása szerint az árukon hígítóval tisztította le a dátumot, de máshoz nem volt köze. Emiatt iratellenes az a megállapítás, mely szerint a nyomdagépet a XIV.r. vádlott kezelte volna, így ő, illetve a XV.r. vádlott nyomtatta volna rá a termékekre a III.r. vádlott által meghatározott dátumot. Iratellenes továbbá az a megállapítás is, hogy jelentős mennyiségű termékről mosta volna le a lejárat dátumot, hiszen e vonatkozásban semmilyen bizonyíték nem merült fel. Ezért indítványozta, hogy a másodfokú bíróság elsődlegesen mentse fel a XIV.r. vádlottat. Másodlagos indítványa védenő személyi körülményeiben bekövetkezett változásai miatt (négy kiskorú gyermek tartásáról

gondoskodik élettársával, súlyos pánikbetegségben és depressziós jellegű betegségbe szenved) a büntetés enyhítésére irányult.

A XV.r. vádlott védője utóbb csatolta fellebbezésének írásbeli indokolását. Álláspontja szerint a tényállás 2. pontja a XV.r. vádlott vonatkozásában a Be. 592. § (2) bekezdés c./ és d./ pontjaira figyelemmel részlegesen megalapozatlan, illetőleg a megállapított tényállásból a XV.r. vádlott bűnösségére sem vonható le okszerű következtetés. A XV.r. vádlott nem cáfolt védekezése szerint utasításokat hajtott végre, nem kívánt bűncselekményt elkövetni. Nem volt tudomása arról, hogy a III.r. vádlott utasításai közül bármelyik jogellenes lenne. Hivatkozott arra is, hogy a XV.r. vádlottal szemben kiszabott büntetés a büntetéskiszabási elvekre figyelemmel túlzottan szigorú. Ezért az elsőfokú bíróság ítéletének megváltoztatását, és elsődlegesen a XV.r. vádlott bizonyítottság hiányában történő felmentését, másodlagosan a kiszabott büntetés lényeges enyhítését indítványozta.

A XVIII. és XIX.r. vádlottak védője utóbb csatolta fellebbezésének írásbeli indokolását. A perbeszédében előadottakat fenntartva hangsúlyozta, hogy a megállapított tényállás ellentétes a bizonyítást érintő ügyiratok tartalmával, valamint az elsőfokú bíróság a megállapított tényekből további tényre helytelenül következtetett és ennek indokát sem adta. Hangsúlyozta, hogy nem indokolta az elsőfokú bíróság, hogy miért hagyta figyelmen kívül védencei védekezését, a rendőri helyszíni intézkedések megválasztására vonatkozó védői érvelést, valamint az okirati bizonyítékokban foglaltakat. Kifejtett jogi aggálya szerint az ítélet nem ad választ arra, hogy védencei milyen hátrányozási céllal, vagy jogtalan előnyért cselekedtek az igazoltatás során, ezért a bűncselekmény tényállási elemei hiányosak. Mindezek alapján indítványozta, hogy a fellebbviteli bíróság a Be. 599. § (2) bekezdés a./ pontja alapján állapítsa meg a helyes tényállást, és az elsőfokú bíróság ítéletét megváltoztatva védenceit az ellenük emelt vád alól elsődlegesen bűncselekmény hiányában, másodlagosan pedig bizonyítékok hiányában mentse fel.

A VII.r. vádlott utóbb csatolta fellebbezésének írásbeli indokolását. Ebben részletesen kifejtette, hogy a NÉBIH részéről kiállított engedélynek megfelelően került szétválogatásra a **cégnév1** Kft. telephelyére beszállított áru és a jónak ítélt termékek kerültek állattartók részére feletetés céljából átadásra. A telephelyre csak azokat engedték be és adtak részükre élelmiszer hulladékot, akik rendelkeztek az illetékes állatorvos részéről igazolással. Ezen túlmenően minden személlyel aláíratnak egy nyilatkozatot, hogy tudomásul veszik, hogy az elszállított termék emberi fogyasztásra nem, csak állatok etetésére használható fel. Utalt arra is, hogy a NÉBIH a mai napig nem vonta vissza az engedélyt a **cégnév1** Kft-től és azon nem is módosított. Kifogásolta, hogy az ügyészség az utolsó tárgyalási napon módosította a vádat azzal, hogy ő maga is részt vett rossz minőségű termék forgalomba hozatalában alkoholos üdítőket illetően, amelyek szavatossága 2015 júniusában járt le. Hivatkozott arra, ha ő maga vitte volna el az üdítőket a lejárat időpontjára figyelemmel, akkor sem beszélhetnének rossz minőségű termékekről. Sérelmezte, hogy a bíróság nem szerzett be szakértői véleményt a termékekről. Utalt arra is, hogy az őt terhelő **tanu1** tanúval szemben több esetben is eljár, amelynek eredményeképpen a tanú több évet töltött börtönben. Meg is fenyegette őt és a családját. Ennek ellenére a bíróság előtt elismerte, hogy az ügyészségen pénzért tett valótlan tartalmú tanúvallomást. Rámutatott arra, ha **tanu1-nek** igaza lett volna, akkor nem egy 14 éves Suzuki Ignise lenne és minden évben mehetett volna a családjával külföldre nyaralni. Állította, hogy az elítélése alapját képező rendszám lekérdezésről rendőri jelentést készített, amely aBü. számú ügyiratban került felhasználásra és hogy a lekérdezésekre célhoz kötötten, jogszerűen történt, mivel arra kapitányi utasítás alapján a NÉBIH és a rendőrség között létrejött együttműködési megállapodás alapján, bűncselekmény gyanújának megállapítása céljából került sor. Állította, hogy a beszélgetéseket tartalmazó lehallgatási jegyzőkönyveket az ügyészség a bíróság részére

feltehetően nem adta át, tanúkénti kihallgatását pedig az elsőfokú bíróság nem tartotta szükségesnek. Hivatkozott arra is, hogy a menhelyek nem jelentettek üzleti konkurenciát a **cégnév1** Kft.-nek. Megjegyezte, hogy ha hasonló bűncselekmény gyanúja miatt aBü. számú ügyben a felügyeletet gyakorló ügyészség nem kifogásolta a feljelentés elutasítását, akkor a **cégnév1** Kft. esetében a nyomozó ügyészség mi alapján állapította meg a bűncselekmény elkövetését. Ezért indítványozta, hogy a másodfokú bíróság mentse fel az ellene emelt vád alól.

A másodfokú nyilvános ülésen az I., II., III., V. és VI.r. vádlottak védője perbeszédében bejelentett fellebbezésének irányát és annak indokolását változatlanul fenntartotta. Hangsúlyozta, hogy rossz minőségű termék forgalomba hozatalával kapcsolatban a tényállás nincs felderítve. Emellett hiányzik a bíróság bizonyíték értékelő tevékenysége is, és ezzel összefüggésben az indokolási kötelezettségének sem tett eleget. Kiemelte, hogy a cég tulajdonosa egy személyben az I.r. vádlott, ügyvezetője a II.r. vádlott volt. Az egyszemélyi tulajdonos nyilván adhatott utasítást a II.r. vádlottnak, de erre nincs konkrét adat a lehallgatási anyagban. Kifogásolta, hogy nem vizsgálta az elsőfokú bíróság, hogy a **cégnév1** Kft. milyen jogszabályok alapján végezte a gazdasági tevékenységét. Érvelt azzal is, hogy becsatolta a hatósági állatorvosi engedélyeket és nyilatkozatokat, amelyekre tekintettel a **cégnév1** Kft. adhatott ki állattartóknak feletetésre kenyeret, zöldségfélét, hústermékeket. Ez mind hulladék volt, nem pedig élelmiszer. A termékek hasznosítása érdekében a csomagolóanyagot róluk el kellett távolítani, ezt követően hasznosítás szempontjából lehetett a hulladékot szétválogatni. Kifogásolta, hogy az ügyészség az eljárás során mindvégig olyan látszatot keltett, mintha a III.r. vádlott cége kapcsolódna az I.r. vádlott cégéhez. Kizárólag az V. és VI.r. vádlottak magatartása köti a **cégnév1** Kft.-hez a III.r. vádlottat, akihez csak a Kinder tejszeletek kerültek. Ki lehet zárni a szervezett szerű kapcsolatot a két cég között. Rámutatott arra, hogy a **cegnev2** Kft. élelmiszerekkel kereskedett, hatalmas raktárkészlete volt. A termékek 90 százaléka jó szavatossági idejű volt. A lefoglalás, elkobzás, megsemmisítés önmagában nem jelenti bűncselekmény elkövetését. Az is az álláspontját bizonyítja, hogy a Kinder tejszeletek azért nem voltak átdátumozhatók, mert nem dobozolta, hanem ömlesztve voltak és egyenként nem megoldható az átütés, viszont kiadható a tejszelet kutyákkal való feletetésre. Hivatkozott arra is, hogy az V., VI.r. vádlottak tudattartalmát sem vizsgálta senki. Nem vitatta, hogy mivel tudták, hogy a III.r. vádlott élelmiszerekkel kereskedik, ezért eshetőleges szándékuk kiterjedhetett a rossz minőségű termék forgalomba hozatalára. Álláspontja szerint a menhelyek azzal, hogy a multicégek által közvetlenül a részükre juttatott, feletetésre szánt élelmiszert újra forgalomba hozták, rontották a **cégnév1** Kft. hitelét, akik ellen számos feljelentés, névtelen bejelentés érkezett. Ezzel kapcsolatban álláspontja szerint jogszerűen járt el a VII.r. vádlott, amikor bűncselekmény gyanúja miatt lekérdezéseket hajtott végre az I.r. vádlott kérésére, így tényállási elem hiányában magatartása nem bűncselekmény. A III.r. vádlott vonatkozásában kifogásolta, hogy a bíróság nem derítette fel azt, hogy kinek értékesítette, illetve értékesítette-e egyáltalán az árut. Ha csak értékesíteni akarta, úgy magatartása előkészületi magatartás. A befejezett alakzathoz kell az értékesítés megtörténte, de ezt nem derítette fel a bíróság. A jelentős mennyiségű termék a III.r. vádlott cégénél megvolt, de nem valós az a következtetés, hogy egyben ez mind rossz minőségű termék volt. Bűnszövetség sem állapítható meg, hiszen az V., VI. és III.r. vádlottak magatartása adhoc jellegű volt. Ezért a tényállás felderítetlensége és az indokolási kötelezettség hiánya miatt indítványozta, hogy a Fővárosi Ítéltábla Katonai Tanácsa valamennyi védenca vonatkozásában helyezze hatályon kívül az elsőfokú ítéletet és kötelezze az elsőfokú bíróságot új eljárás lefolytatására.

A IV., VII. és X.r. vádlottak védője a másodfokú nyilvános ülésen tartott perbeszédében fenntartotta az elsőfokú védőbeszédében elmondottakat és fellebbezése írásbeli indokolásában leírtakat, egyben csatlakozott az I., II., III., V. és VI.r. vádlottak védőjéhez és részben módosította fellebbezésének irányát. Hangsúlyozta, hogy védencai nem tévesztették meg a vásárlókat, nem jóként hozták

forgalomba az árut, ezért az elkövetési magatartás hiányzik. Érvelésének alátámasztására idézett a IV. számú tanú vallomásából. Utalt arra is, hogy a VII.r. vádlott tettesi elkövetésének semmilyen alapja nincs, mert nem merült fel az ő részéről továbbértékesítés. A VII.r. vádlott hivatali bűncselekménye tekintetében kifejtette, hogy egy nyomozó részéről az adatlekérdezés nem lehet jogellenes, még akkor sem, ha később nem rendeltek el az ügyben nyomozást. Kifogásolta, hogy az elsőfokú bíróság annak ellenére vette figyelembe a titkos információgyűjtés eredményét, hogy azt kizárta a bizonyítékok közül. Nyomatékosította, hogy mivel a NÉBIH, mint szakhatóság szabálysértésért felelősségre vonta a IV.r. vádlottat, ezért a terhére bűncselekményt ugyanezen tényállás miatt megállapítani nem lehet. Mindezek alapján indítványozta, hogy a Fővárosi Ítéltábla Katonai Tanácsa az elsőfokú ítéletet változtassa meg, és elsődlegesen a védenceit mentse fel, másodlagosan helyezze hatályon kívül az elsőfokú ítéletet, és kötelezze az elsőfokú bíróságot új eljárás lefolytatására.

A VIII.r. vádlott védője a nyilvános ülésen megtartott perbeszédében a fellebbezését fenntartotta annak írásbeli indokolásával együtt. Hangsúlyozta, hogy két rövid beszélgetés a tényállás alapja, de ezek alapján – konkrétumok hiányában – nem lehet terhelő tényállást megállapítani. Ezért indítványozta, hogy a másodfokú bíróság elsődlegesen, miután védenca elkövetési magatartása az előkészület szintjét sem éri el, mentse fel, másodlagosan hagyja helyben az elsőfokú ítéletet.

A XI.r. vádlott védője a nyilvános ülésen megtartott perbeszédében csatlakozott védőtársaihoz. Hangsúlyozta, hogy a XI.r. vádlott tekintetében sincs tényállás. Hiányoznak a törvényi tényállási elemek, különösen a forgalomba hozatal elkövetési magatartásra vonatkozóan nincs semmilyen adat, tény, bizonyíték. Tanúként hallgatták ki védencét először a nyomozás során, és e vallomását fenn is tartotta. Nyilatkozta, hogy a X.r. vádlottal barátnők, rajta keresztül ismerte meg a IV.r. vádlottat, akitől kapott ajándékot a kisállatai részére feletetésre. Utalt arra is, hogy a XI.r. vádlottnál semmilyen terméket nem foglaltak le a házkutatás során és egyetlen tanúnyilatkozat sem volt, amely a forgalomba hozatalt alátámasztaná. Kérte a Fővárosi Fellebbviteli Főügyészség indítványának elutasítását, hivatkozva arra is, hogy a büntetési indítványa eltúlzó és nem tartalmaz indokolást arra nézve, hogy miért kéri végrehajtandó szabadságvesztés kiszabását. Utalt arra is, hogy nem lehet bünszervezet fennállását megállapítani ott, ahol a bűncselekmény attól válik egy évtől öt évig terjedő szabadságvesztéssel fenyegetetté, hogy a bünszövetség, mint minősítő körülmény felminősíti. Ezért indítványozta, hogy a XI.r. vádlottat a Fővárosi Ítéltábla Katonai Tanácsa mentse fel.

A XII.r. vádlott védője a nyilvános ülésen megtartott perbeszédében az ügyész súlyosításra irányuló indítványának elutasítását kérte. Indítványozta, hogy a másodfokú bíróság elsődlegesen a védencét mentse fel, másodlagosan a kiszabott büntetését enyhítse. Kifejtett álláspontja szerint a X., XI. és XII.r. vádlottakat az elsőfokú bíróság csoportként kezelte, holott alapvető elvárás az első fokon eljáró bírósággal szemben az egyénenkénti értékelés, vizsgálat, és a bűnösségre, büntetésre vonatkozó következtetés. Ez a XII.r. vádlott vonatkozásában elmaradt. Nem vitatta, hogy védenca elfogadott bizonyos élelmiszereket, de azt igen, hogy ezeket forgalomba hozta volna. Hangsúlyozta, hogy a forgalomba hozatalra nincs bizonyíték, ezért a bíróság mérlegelni sem tudott, mert nem volt mit. A telefonbeszélgetésekben sincs forgalomba hozatalra utaló adat, az élelmiszereket maguk fogyasztották el. Kiemelte, hogy jelentős enyhítő körülményként kell figyelembe venni védenca büntetlen előéletét emiatt, valamint az életkorára figyelemmel a Fővárosi Fellebbviteli Főügyészség indítványa rendkívül eltúlzott, így annak elutasítását kérte.

A XIII.r. vádlott védője a nyilvános ülésen megtartott perbeszédében a felmentésre irányuló fellebbezését és annak indokolását változatlanul fenntartotta. Hangsúlyozta, hogy nincs olyan adat

az ügyben, amely megmondaná, hogy mi volt egy adott termék eredeti minőségi és fogyaszthatósági ideje, ehhez képest az értékesítés időpontjában ezek hogyan változtak. A lefoglalt dolgok tekintetében sem történt ilyen vizsgálat. Nincs adat arra, hogy a termékek megvásárlására azért került sor, hogy hosszabb lejáratú időt rájuk dátumozva magasabb áron eladhatóak legyenek. Álláspontja szerint nem sikerült bizonyítani a termékek rossz minőségét, ezért védenccé felmentésére tett indítványt.

A XIV. vádlott védője a nyilvános ülésen megtartott perbeszédében fenntartotta fellebbezése irányát és annak indokait. Ezekre utalva elsődlegesen védenccé felmentésére, másodlagosan a büntetés enyhítésére tett indítványt. Egyidejűleg védenccé nehéz anyagi helyzetére és rossz egészségügyi állapotára hivatkozva a Be. 574. § (5) bekezdése alapján azt kérte, hogy a bíróság mentesítse a vádlottat a bűnügyi költség megfizetése alól.

A XV.r. vádlott védője a nyilvános ülésen megtartott perbeszédében felmentésre irányuló fellebbezését fenntartotta. Hivatkozott arra, hogy a XV.r. vádlottra vonatkozó tényállás teljesen felderítetlen. Kifogásolta az áru rossz minőségének és jelentős mennyiségének ítéleti bizonyossággal történő megállapítását. Álláspontja szerint attól, hogy egy áru lejárt szavatosságú, még fogyasztható. Utalt a miniszteri indoklásra, mely szerint a jogalkotó az élelmiszerbiztonságot sértő magatartásokat pönalizálja. Az élelmiszerbiztonságot pedig az sérti, ami veszélyezteti az egészséget. Álláspontja szerint ennek megállapítása szakértői kérdés lett volna, amely szakértői bizonyítás másod fokon nem folytatható le. Kifogásolta, hogy nem került megállapításra, hogy védenccé mennyi árut mosott le, címkézett át. Védenccé védekezése szerint a III.r. vádlott utasításai szerint járt el, és ezt a védekezését semmi nem cáfolta. Rámutatott arra is, hogy logikai következtetéssel sem tényállási elemet, sem bizonyítatlanságot pótolni nem lehet. Kifogásolta az elsőfokú bíróság logikai következtetés útján állapította meg, hogy rossz minőségű volt az áru, és az is, hogy jelentős mennyiségű volt. Ezért elsődlegesen védenccé felmentését indítványozta, másodlagosan pedig – mivel az indokolási kötelezettség elmulasztása csak megalapozott tényállás esetén vizsgálható, a tényállás viszont megalapozatlan – az elsőfokú ítélet hatályon kívül helyezését és az elsőfokú bíróság új eljárásra utasítását.

A XVIII. és XIX.r. vádlottak védője a nyilvános ülésen megtartott perbeszédében fenntartotta a védőbeszédében és a fellebbezése írásbeli indokolásában foglaltakat, amelyekre hivatkozással védenccé felmentésére tett indítványt.

Az I.r. vádlott az utolsó szó jogán tett nyilatkozatában elmondta, hogy a **cégnév1** Kft. 2004-ben alakult. A viszontértékesítés megakadályozására jött létre. A csomagolóanyag-mentesítés a technológia alapja, ezzel zárják ki az átcímkézés lehetőségét. Ha lett volna forgalomba hozatali szándéka akár neki, akár a testvérének, akkor ezt a fázist kihagyták volna. Erre azonban nem került sor. Hangsúlyozta, hogy a család biztonságát és vagyonát nem veszélyeztette volna. Előadta, hogy a III.r. vádlottól 2008-ban a NÉBIH kíséretével hoztak el megsemmisítésre árut a **cégnév1**/hez, de a két cég között üzleti kapcsolat sosem volt. Megerősítette, hogy hosszabb lejáratú termék esetén 30-40 forint, lejárt szavatosságú termékek esetén 80-90 forint plusz ÁFA a megsemmisítés díja. Határozottan állította, hogy a cége nem volt veszteséges és ő maga számolta fel azokkal a cégekkel a kapcsolatot, akik elkezdtek az élelmiszer hulladékot állatmenhelyek részére kiadni. A multicégek ugyanis csak a költségüket akarták csökkenteni. Ez viszont azzal járt együtt, hogy megemelkedett a menhelyek száma, és az élelmiszer láncba visszakerült hulladékok értékesítésének volumene, és innentől kezdve kéthetente kapott hatósági ellenőrzést a **cégnév1** Kft. Utalt arra is, hogy a szétválogatás szempontja a hasznosítás módja. Ez indokolja a leválogatást. Hatósági állatorvosi engedélyre és nyilatkozat aláírása mellett adtak át tovább feletetés céljából a hulladékot.

Megerősítette, hogy egyetlen hatósági ellenőrzés sem marasztalta el a céget, és a mai napig a NÉBIH partnerei.

A II.r. vádlott az utolsó szó jogán nem kívánt nyilatkozni.

A III.r. vádlott az utolsó szó jogán megbánását hangsúlyozta, mert tönkretette a családi vállalkozást, ugyanakkor nyomatékosította, hogy a tejszeletet házi kedvenceknek jutalomfalatként akarta adni továbbá, hogy a **cégnev1** Kft-vel a cégének semmiféle kapcsolata nem volt. Kiemelte, hogy a dolgozói csak az ő utasításai szerint jártak el, és az átcímkezés célja pusztán költségcsökkentés volt. Hivatkozott arra is, hogy az ügyészség feltételezéseken alapuló vádat emelt vele szemben. Bocsánatot kért az alkalmazottaitól, a családjától és a társadalomtól. Egyebekben csatlakozott a védőjéhez.

A IV.r. vádlott az utolsó szó jogán rámutatott az eljáró nyomozó ügyészség tévedéseire. Különösen azt sérelmezte, hogy bár a 70-es hívószámára engedélyezte a bíróság a lehallgatást, mégis a 20-as hívószámára történt annak meghosszabbítása, így álláspontja szerint a hosszabbítás során keletkezett hanganyag bizonyítékként nem használható fel törvényesen. Hangsúlyozta, hogy a 2014. március 14-én foganatosított házkutatások és lefoglalások során nem került rögzítésre egyetlen lefoglalt tétel szavatossági ideje sem, és az áru megsemmisítése miatt szakértő kirendelésére sem volt lehetőség. Utalt arra is, hogy hiányzik a jóként való forgalomba hozatal, mint tényállási elem. Hangsúlyozta, hogy nincs olyan tanú, aki alátámaszthatta volna, hogy akár az édesanyja, akár a két barátnője, tehát a X., XI. és XII.r. vádlottak rossz minőségű terméket adtak volna el. Álláspontja szerint rossz minőségű termék megállapítása szakértői kompetencia lett volna. Szakértői vélemény híján viszont el kell fogadni azt a tényt, hogy az élelmiszer hulladék értéktelen, így annak értéke a 100.000 forintot nem haladja meg, ezért a cselekménye csupán szabálysértés.

Az V.r. vádlott az utolsó szó jogán csatlakozott a védőjéhez.

A VII.r. vádlott az utolsó szó jogán csatlakozott a védőjéhez. Korábban a fellebbezése írásbeli indokolását benyújtotta, az abban foglaltakat változatlanul fenntartotta. Ezek alapján a felmentését kérte.

A XIII.r. vádlott az utolsó szó jogán csatlakozott a védőjéhez.

A XVIII. és a XIX.r. vádlottak az utolsó szó jogán a felmentésüket kérték.

A bejelentett ellentétes irányú fellebbezésekre tekintettel a Fővárosi Ítéltábla Katonai Tanácsa az elsőfokú ítéletet és az azt megelőző bírósági eljárást a Be. 590. § (1), (2) és (9) bekezdésében foglaltak alapján bírálta felül. A felülbírálat az ítéletnek csak a fellebbezéssel érintett vádlottakra vonatkozó rendelkezésére, illetve részére terjedt ki, az nem érintette az ítélet **IX.r., XVII.r., XVI.r.** vádlottakra, valamint **II.r.** vádlott felmentésére vonatkozó részét.

A másodfokú bíróság a felülbírálat során megállapította, hogy az elsőfokú katonai tanács tárgyalása során az eljárási szabályokat nagyrészt betartotta, ugyanakkor megsértette az 1998. évi XIX. törvény 278. § (1) bekezdésében foglalt rendelkezést, amikor a 2016. augusztus 11. napján érkezett ügyben 2016. december 20. napján intézkedett a tárgyalás kitűzésére. Megsértette továbbá az 1998. évi XIX. törvény 554/K. § (1) bekezdésében, a kiemelt jelentőségű ügyek soron kívüliségére vonatkozó rendelkezés előírásait is. Ezen eljárási szabálysértés azonban nem volt kihatással az ügy érdemi elbírálására. Eljárása egyébként perrendszerű volt. Szabályosan oktatta ki a vádlottakat az 1998. évi

XIX. törvény 279. § (3) bekezdése alapján arra, hogy a tárgyalás a távollétükben megtartható, és velük szemben az eljárás befejezhető, ha bejelentik, hogy a tárgyaláson nem kívánnak részt venni.

Az elsőfokú bíróság a tényállást mérlegelési jogkörében állapította meg. Ennek során a szükséges bizonyítási eljárást lefolytatta, alapos felderítő tevékenységet végzett, a releváns bizonyítékokat megvizsgálta és értékelési jogkörébe vonta. Kihallgatta a vádlottakat, akik közül I., III., IV., VII., VIII. és XV.r. vádlott tett vallomást, míg a II., V., VI., X., XI., XII., XIII., XIV., XVIII. és XIX.r. vádlottak éltek vallomásmegtagadási jogukkal. Az elsőfokú katonai tanács az 1998. évi XIX. törvény 291. § (1) bekezdése alapján törvényesen ismertette e vádlottak nyomozás során tett vallomásait, illetve az 1998. évi XIX. törvény 291. § (2) bekezdése alapján a XI. és XII.r. vádlottak nyomozás során tett tanúvallomását is.

Az I.r. vádlott tagadta a bűncselekmény elkövetését. Érdemi védekezése szerint szétválogatták, megsemmisítették vagy feletették az árut, aminek 90 százaléka élelmiszerhulladék volt. A hulladék egy részét kiadták az engedéllyel rendelkező disznótartóknak feletetésre. Nem volt tudomása arról, hogy ezeket bárki újra eladta volna. A konkurenciaharc miatt éppen őt jelentették fel gyakran, pedig az egyes kutyamenhelyek voltak azok, akik újraértékesítették a részükre ingyenesen juttatott élelmiszerhulladékot.

A III.r. vádlott a felelősségét részben elismerte, mert valóban árult olyan termékeket, amik nem voltak megfelelőek. Nem tagadta, hogy több élelmiszer lejáratí, szavatossági ideje átvjavításra, átcímkezésre került azért, hogy e termékek megsemmisítése kapcsán a költségeit csökkentse. A raktárában tárolt árumennyiségnek kb. 10 százaléka volt rossz. A **cégnév1** Kft.-vel nem volt kapcsolata, tőlük nem vásárolt, korábban ő vitt nekik árut megsemmisítésre.

A IV.r. vádlott ugyancsak tagadta a bűncselekmény elkövetését. Nem vitatta, hogy a **cégnév1** Kft.-től vásárolt árut, de csak a cég alkalmazottjának fizetett, aki eltette neki az élelmiszereket. Édesanyja tartott állatokat, ezeket az élelmiszereket velük etették fel, illetve szívességi alapon vitt különböző élelmiszereket a XI. és XII.r. vádlottaknak is. A hivatali visszaélésekkel kapcsolatban előterjesztett érdemi védekezése szerint felhívta az I.r. vádlottat és beszélt a járőrrel, és az adatokat egyeztetve megnézte a központi nyilvántartásban a vezetői engedély érvényességét, amelynek számát le is diktálta az intézkedő rendőröknek. A terhére rótt másik hivatali visszaélés büntetével kapcsolatban sem vitatta, hogy beszélt a rendőri intézkedést lefolytató XVIII. és XIX.r. vádlottal, és mivel XVII.r. vádlott szállásolta el a próbaidős rendőröket, arra kérte az intézkedő kollégákat, hogy a törvény adta lehetőség szerint az intézkedést figyelmeztetéssel fejezzék be.

A VII.r. vádlott is tagadta a terhére rótt bűncselekmények elkövetését. Érdemi védekezése szerint soha nem élt vissza hivatali helyzetével, magatartása bűncselekmény felderítésére irányult, teljesen jogszerű volt.

A VIII.r. vádlott is tagadta a bűncselekmény elkövetését, azt nem vitatta, hogy **V.r. vadlottal** telefonbeszélgetést folytatott Kinder tejszeletek megvásárlásáról, de az áru nem jutott el hozzá.

A XV.r. vádlott is tagadta a büntetőjogi felelősségét, érdemi védekezése szerint, amit neki utasításba adtak, azt hajtotta végre, nem gondolta, hogy ezzel bűncselekményt valósít meg.

Az elsőfokú katonai tanács a vádlottak védekezésének ellenőrzése érdekében számos tanút hallgatott ki. A tanúk első csoportja a **cegnev2** Kft.-hez (III.r. vádlotthoz) volt köthető, akik az ügy érdekében lényeges körülményről nem tudtak beszámolni. A **cégnév1** Kft.-hez köthető tanúk csoportját tekintve

nem tévedett az elsőfokú katonai tanács, amikor az I. és II.r. vádlott tagadó vallomásával szemben a tényállást az 1. számú tanú vallomására, a 8. számú tanú vallomására, **tanu2** tanú vallomására, valamint a korábbi 9. számú tanú, azaz **tanu1** tanúvallomására alapította abban a részében, amely más adatokkal, bizonyítékkal is alátámasztott volt. A tanúk harmadik csoportja a IV., X., XI. és XII.r. vádlottakhoz volt köthető. Nem tévedett az elsőfokú bíróság akkor sem, amikor ezen vádlottak tagadó vallomásával szemben a tényállást a 4. számú tanú, **tanu3**, **tanu4** és **tanu5** tanúk terhelő vallomására alapította. Ismertette továbbá a releváns okirati bizonyítékokat, köztük a szemlejegyzőkönyveket, a titkos információgyűjtés és titkos adatszerzés nyílttá tett anyagát, a NÉBIH jegyzőkönyveket, a gazdasági társaságok működésére vonatkozó iratokat, lejátszotta a titkos nyomozás során keletkezett hanganyagokat, és a megfigyelésekről készült felvételeket. Az elsőfokú bíróság az általa kihallgatott tanúk vallomásai és az ismertetett iratok - különösen a titkos adatszerzés kivonatai, a videó-, illetve fényképfelvételek - alapján a vádlottak védekezésével szemben terhelő ítéleti tényállást állapított meg ítélete 32-41. oldalán. A másodfokú bíróság álláspontja szerint az elsőfokú katonai tanács a logika szabályai szerint értékelte a bizonyítékokat, és indokolási kötelezettségének is elégséges mértékben eleget tett.

A vádlottak és védőik tényállást támadó és felmentésre, illetve az ítélet hatályon kívül helyezésére irányuló fellebbezése – a VIII.r. vádlott és védője kivételével - nem megalapozott.

A fellebbviteli bíróság álláspontja szerint az elsőfokú bíróság valamennyi bizonyítékot megvizsgálta és értékelési körébe vonta. A másodfokú bíróság az elsőfokú katonai tanács bizonyítékértékelő tevékenységével egyetértett, azonban az elsőfokú bíróság által megvizsgált bizonyítékokra figyelemmel az elsőfokú ítélet bizonyítékok értékelésére vonatkozó indokolását a következőkkel kívánja kiegészíteni.

Az eljárás során elsődleges kérdésként merült fel, hogy a **cégnév1** Kft.-től kerültek-e ki lejárt szavatosságú, rossz minőségű termékek és rendszeresnek tekinthető-e ezek forgalomba hozatala, emberi fogyasztásra történő értékesítése. Az elsőfokú bizonyítási eljárás során közvetlen és közvetett bizonyítékok álltak rendelkezésre arra, hogy e körben a vád megalapozott-e, az ítéleti tényállásként elfogadható-e.

Közvetlen bizonyítékként áll rendelkezésre a IV.r. vádlott nyomozás során tett gyanúsítottai vallomása (X/1. kötet 234., 294-327. oldal), amely vallomásból kiderül, hogy a II.r. vádlott felajánlására két hetente, havonta állati fogyasztásra szánt termékeket saját fogyasztásra a **cégnév1** Kft. telephelyén szerezte meg és adta tovább szívdességi alapon édesanyjának, valamint a XI.r. és XII.r. vádlottaknak.

Közvetlen bizonyíték azoknak a tanúknak a vallomásai is, akik megerősítették azt a tényt, hogy a **cégnév1** Kft. telephelyén olcsón lehet egyes tejtermékeket, húsféléket és tojást kapni saját fogyasztásra, és ott rendszeresen láttak más vásárlókat is (1. számú tanú VII. kötet 45-49. oldal, **tanu1** tanú VII. kötet 285-295. oldal), illetve malacok feletetésére történhet ilyen termékek átadása (8. számú tanú VII. kötet 270. oldal, **tanu2** tanú VII. kötet 280. oldal). Itt jegyzi meg a fellebbviteli bíróság, hogy mivel **tanu1** tanú nem adott elfogadható indokot arra, hogy miért vonta vissza a nyomozás során tett terhelő vallomását, ezért a másodfokú bíróság a más bizonyítékokkal alátámasztott részében **tanu1** nyomozati vallomását ugyancsak elfogadhatónak tartotta. A tanú ugyanis nem rendelkezik saját vallomásai felett, az ellentétes vallomások közül, amennyiben a bíróság a tanú vallomását nem zárja ki, eldöntheti, hogy melyik alkalmas bizonyítékként történő felhasználásra. **tanu1** tanú az I. és II.r. vádlottak tudattartalma vonatkozásában tett terhelő vallomást. E szerint az I.r. vádlott utasítására kellett különválogatni az emberi fogyasztásra még

alkalmas árukészletet, amelyeket az I. és II.r. vádlott tudtával és engedélyével értékesítettek, többek között a III., IV., V., VI. és VII.r. vádlottak részére is, akik haszonnal továbbértékesítették az élelmiszereket. Az elsőfokú bíróság nem tévedett, amikor nem fogadta el a tanú indokolását, hogy miért vonja vissza e terhelő vallomását, és a nyomozás során tett vallomását fogadta el.

Közvetlen bizonyíték a helyszín megfigyelésről készült jegyzőkönyvek és felvételek tartalma (II-III. kötet és mellékletek), amely – az ítélet 71. oldal 2-6. bekezdésében részletezettek szerint - alátámasztja, hogy a IV.r. vádlott a **cégnév1** Kft. telephelyéről kihajtva a XII.r., majd X.r. vádlottakhoz hajt áruval; illetve az V.r. vádlott ugyancsak a **cégnév1** Kft-től származó árut aba szállítja.

Ugyancsak közvetlen bizonyítékként állnak rendelkezésre a tettenérés során a rendőri intézkedésről készült dokumentációk anyagai, köztük a helyszíni szemléről készült jegyzőkönyvek (IV. és V. kötetek), amelyek azt tanúsítják, hogy a **cégnév1** Kft-től származó termékek kerültek lefoglalásra a X., XI. és XII.r. vádlottaktól, illetve a XII.r. vádlott ingatlanánál a IV.r. vádlott Suzuki típusú gépkocsijából és néhány áru fajta tekintetében a III.r. vádlott telephelyén. Ez utóbbi kapcsolatot a titkos adatszerzés közvetve szintén alátámasztja.

Közvetett bizonyíték azon tanúk vallomása (4. számú tanú VII. kötet 226. oldal, 5. számú tanú VII. kötet 229. oldal, **tanu4** tanú VII. kötet 245. oldal, **tanu5** tanú VII. kötet 242. oldal), akik tudomással bírtak arról, hogy a X., XI. és XII.r. vádlottak lejárt élelmiszereket árultak, amelyeket IV.r. vádlott hordott a piros Suzukijával.

A másodfokú bíróság álláspontja szerint további közvetett bizonyítékok azok az okiratok, amelyek a **cégnév1** Kft. működési feltételeit határozzák meg. Az I. kötet 244. oldalán található a Pesti Megyei Kormányhivatal Élelmiszerlánc- Biztonsági és Állategészségügyi Igazgatóságának számú határozata, amely a 2. és 3. kategóriájú állati eredetű termékek és melléktermékek feletetését engedélyezte a **cégnév1** Kft. részére Hrsz. alatt üzemeltetett horgászcsali előállítás céljából működtetett légylárva nevelő telepen. A beszállítható éves mennyiség 2.500.000 kilogramm. Az engedély feltételei között szerepel, hogy az engedélyes **cégnév1** Kft. felel azért, hogy az általa elszállított állati eredetű melléktermékek ne kerülhessenek ismételten kereskedelmi forgalomba, illetve emberi fogyasztásra. A feletetés pedig azt jelenti, hogy a beszállított állati eredetű melléktermékek a lehető legrövidebb időn belül fel kell etetni a lárvákkal, azt tilos élelmiszertermelő haszonállatokkal (pl. sertésekkel) feletetni.

Az I. kötet 281. oldalán található a Közép-duna-völgyi Környezetvédelmi, Természetvédelmi és Vízügyi Felügyelőség iktatószámú határozata, amely a **cégnév1** Kft. engedélyes részére nem veszélyes hulladéknak a begyűjtését, valamint a begyűjtött hulladék telephelyi hasznosítását engedélyezte évi 3.500.000 kilogramm mennyiségben. Az engedély az ... telephelyre szól, ahová a beszállításra kerülő szerves hulladék a II.r. vádlott által csatolt kérelmi dokumentációnak megfelelően lárvatenyésztéssel kerül hasznosításra, illetve azt sertésekkel történő feletetésre, vagy horgászgilisza tenyésztésre használják. Az engedély alapjául szolgáló technológiai leírásból kitűnik, hogy az élelmiszerhulladék szelektálásra kerül a szerint, hogy légylárva tenyésztéssel, horgászcsali készítéssel, vagy sertéstelepi felhasználás útján kerül megsemmisítésre. A részletezett leírás szerint a növényi eredetű hulladék fennmaradó része és minimális tejtermék moslékos etetéssel kerül megsemmisítésre a telepen. E kérelemnek megfelelően került kiadásra tehát az engedély.

A fellebbviteli bíróság álláspontja szerint ugyancsak közvetett bizonyíték a titkos adatszerzés eredménye is. A tárgyalási jegyzőkönyv mellékletét képező lehallgatási anyag tanúsítja, hogy

- az I.r. vádlott 2013. november 06-án azért hívta ..., hogy felszólítsa, beszéljen a fiával, mert azért vonta vissza a Penny a kiadási engedélyüket, mert a ... fiának eljárt a szája, hogy „tőlünk lehetett vásárolni”. Csak a Tesco maradt meg.

- a 2014. február 28. - 2018. március 14-e között a III. és az V.r. vádlottak beszélgetéseiből kitűnően a III.r. vádlott az V. és VI.r. vádlottak közreműködésével a **cégnév1**től származó élelmiszereket szerzett meg, köztük 60 tálca joghurtot, ismeretlen mennyiségű sonkát, szalonnát, reszelt sajtot, szeletelt szalámit, hot-dog virslit, 3-6 raklap Tchibo kávé, 6-7 szürke ládányi Ferrerót, 1,2 raklapnyi Camambert, 20 kg Zimbo szeletelt sonkát, 4-500 kilogramm Kinder tejszeletet, és 2 szürke ládányi alkoholos üdítő italt. Beszélgetésükből az is kiderült, hogy aggódnak, hogy az I.r. vádlott hogy fogja fizetni a számlákat („Varázsló” és „Nyomdász” fedőnév alatti beszélgetések).

- a 2013. november 06. és 2014. március 15. között az I.r. vádlottnak a II., V., VI. és VII.r. vádlottakkal folytatott beszélgetéseiből kitűnően az I.r. vádlott tisztában volt azzal, hogy áruφέeleségek kerülnek kereskedelmi forgalomba a cégtől és a VII.r., valamint az I.r. vádlott megfigyelő tevékenységére és nyomozására vonatkozó adatokat tételesen tartalmazza. Az I.r. vádlott ajánlott fel az V.r. vádlott részére két raklap fagyasztott csülköt és próbálta tisztázni a házkutatás közben a VI.r. vádlottal azt, hogy: „Minket érintő cucc nincs a **III.r. vádlottnal**?”, illetve az V.r. vádlott feleségétől megtudja, hogy három hűtőből a **cégnév1**től származó sajt roppancsokat és 100 kg csokit foglaltak le náluk a rendőrök. A VII.r. vádlottal folytatott beszélgetésekből az is kitűnik, hogy az I.r. vádlott már mindent eladott, hogy a céget működésben tudja tartani („Főnök” fedőnév alatti beszélgetések).

- a 2014. február 28. és március 10. között az V.r. vádlott által folytatott beszélgetésekből igazolható az a tény, hogy az V.r. és a VI.r. vádlottak a II.r. vádlott tudtával vásárolnak rendszeresen továbbértékesítésre élelmiszert a **cégnév1** Kft-től, és hogy az árut a III.r. vádlott szokta átűtni („Narancs” fedőnév alatti beszélgetések).

- a 2014. január 03. és január 15. között a IV.r. vádlott által folytatott beszélgetések megerősítik azt a tényt, hogy a IV.r. vádlott nemcsak az édesanyjának, X.r. vádlottnak, valamint a XI. és XII.r. vádlott részére szállít továbbértékesítésre élelmiszert, hanem az V.r. vádlottnak is értékesít egyben, leválogatás nélkül szalonnát, füstölt főtt tarját 250 ezerért. A közreműködéséért őt kifizetik a továbbértékesítők. Főleg túrót, sajtot, tojást, szeletelt szalámit tudnak jól eladni. Arról is beszél a IV.r. vádlott, hogy korábban 30-40, akár 50 ezer forint haszon is volt a héten, most havonta 50 ezer már jó. Az V.r. vádlottal folytatott beszélgetéséből az is kitűnik, hogy a továbbértékesítés az I. és II.r. vádlott tudtával zajlik („Felvezető” fedőnév alatti beszélgetések).

- a 2014. január 03. - február 27. között a VII.r. vádlott által folytatott beszélgetések alátámasztják az I. és a VII.r. vádlott közös akcióját kutyamenhely, valamint a ... becenevű, a 8. számú tanú telephelyére be- és kimenő járműforgalom megfigyelését, valamint a NÉBIH által végrehajtott ellenőrzést illetően, amit az I.r. vádlott alig úszott meg, „Attilák hátul ugrottak ki a kerítésen!”, és megerősítette azt a tényt is, hogy nincs annyi bevétele a **cégnév1** Kft-nek, amennyit be kellene fizetni. Ugyancsak alátámasztja a VII.r. vádlott által végrehajtott lekérdezések tényét. A VII.r. vádlott felajánlott a IV.r. vádlott részére két szürke ládányi alkoholos üdítőt, amit pakolászás közben talált 2015. júniusi lejárattal („Kísérő” fedőnév alatti beszélgetések).

- a „Kofa” fedőnév alatti beszélgetés (tárgyalási jegyzőkönyv melléklete 01-00013-01. számú közlemény) a VIII. és az V.r. vádlottak között alátámasztják azt a tényt, hogy az V.r. vádlott legalább 100 darab lejárt fogyaszthatósági idejű Kinder tejszeletet ad el a VIII.r. vádlott részére, aki azokat tovább fogja értékesíteni még érvényes lejárat dátum feltüntetésével.

Közvetett okirati bizonyíték az igazságügyi könyvszakértői vélemény (IX. kötet 444. oldal), amely a **cégnév1** Kft. vonatkozásában azt tartalmazza, hogy 2013. év végén a gazdasági társaság aktív vagyona már nem nyújtott fedezetet a kötelezettségeire. Ez 2014. 03. 31-ig sem változott. Ugyanakkor likviditási problémái a cégnek nem voltak.

Közvetett okirati bizonyítékok az egyes gépjárművekre, illetve vezetői engedély adatainak lekérdezésére vonatkozó naplókivonatok (IX. kötet 541. oldal, VII. kötet 273., 379-426. oldal).

Ugyancsak közvetett bizonyítékok a VIII. kötetben fellelhető hatósági ellenőrzések jegyzőkönyvei, valamint a 49. naplósorszám alatt található NÉBIH állásfoglalás, amely az alábbiakat tartalmazza. Az Európai Parlament és a Tanács 178/2002/EK. rendelete 14. cikk (1) bekezdése értelmében nem biztonságos élelmiszer nem hozható forgalomba. A 14. cikk (2) bekezdés b./ pontja szerint az élelmiszer akkor nem biztonságos, ha emberi fogyasztásra alkalmatlan. A 14. cikk (5) bekezdése szerint egy élelmiszer emberi fogyasztásra való alkalmatlanságának megállapítása során figyelembe kell venni, hogy az élelmiszer az eredeti rendeltetése szerint alkalmatlan-e emberi fogyasztásra, vagy azért, mert idegen anyagok által vagy egyéb módon szennyezett, vagy azért, mert rothadásnak vagy bomlásnak indult, vagy romlott. A rendelet 18. cikk (1) bekezdése alapján a termelés, feldolgozás és forgalmazás minden szakaszában biztosítani kell az élelmiszerek, a takarmányok, az élelmiszer termelésre szánt állatok, valamilyen élelmiszerbe, vagy takarmányba bekerülő egyéb anyagok útjának nyomon követhetőségét.

A 852/2004/EK. rendelete preambuluma 20. §-a rögzíti, hogy az élelmiszer-biztonság szavatolásának alapvető eleme az élelmiszerek nyomon követhetősége az élelmiszerláncban belül.

A hatóság által a és számú raktárban végzett helyszíni ellenőrzések során rögzített tényekre utalva megállapította, hogy az ott fellelt élelmiszerek az élelmiszer jog előírásai alapján nem tekinthetők biztonságos élelmiszereknek, tekintettel arra, hogy a 178/2002/EK. rendelet szerint előírt, az élelmiszer biztonság alapelemének tekinthető nyomon követhetőség nem volt biztosított, illetve a 14. cikk (5) bekezdés szerinti szennyezettségük okán. Mivel a fellelt élelmiszerek nem voltak biztonságosak, ezért a minőségi előírásoknak való megfelelést a hatóság nem vizsgálta.

A XII.r. vádlott szám alatt végzett helyszíni ellenőrzés során azt a megállapítást tették, hogy a fellelt 88 tétel élelmiszer származási helye a **cégnév1** Kft. élelmiszer hulladékgyűjtő, hulladékmegsemmisítő telepe, ezért e termékek élelmiszer hulladékok, így emberi fogyasztásra alkalmatlanok voltak. Ugyanezt a megállapítást tették az V.r. vádlott lakcímén (.....) végzett helyszíni ellenőrzés során fellelt 81 tétel mindösszesen 1674 kg állati eredetű termék vonatkozásában.

Az előbb ismertetett közvetlen és közvetett bizonyítékok alátámasztják tehát, hogy a **cégnév1** Kft.-től került ki élelmiszerhulladék az élelmiszerláncba a IV., V., VI. és VII.r. vádlotthoz, illetve rajtuk keresztül alkalmanként a III.r. vádlotthoz, aki élelmiszerkereskedelemmel foglalkozott és bizonyíthatóan átdátumozta a lejárat dátumát, valamint X., XI. és XII.r. vádlottakhoz, akik azokat értékesítették. Mindezek alapján helyesen következtetett arra az elsőfokú katonai tanács, hogy az I. és II.r. vádlott által működtetett **cégnév1** Kft.-től I. és II.r. vádlottak tudtával olyan áruk kerültek

kereskedelmi forgalomba, amelyek emberi fogyasztásra nem voltak alkalmasak, mert megsemmisítésre szánt élelmiszerhulladékok voltak.

Az elsőfokú bíróság helyesen vizsgálta, hogy I. és II.r. vádlottak büntetőjogi felelőssége megállapítható-e amiatt, hogy a hozzájuk megsemmisítésre szállított termékek a későbbiekben ismételten forgalomba kerültek. Az I.r. és II.r. vádlottak érdemi védekezése szerint szétválogatták, megsemmisítették vagy feletették a hozzájuk beszállított árut, aminek 90 százaléka élelmiszerhulladék volt, illetve a hulladék egy részét kiadták az engedéllyel rendelkező disznótartóknak feletetésre; köztük a IV. és V.r. vádlottaknak anyagi ellenszolgáltatás nélkül, azonban nem volt tudomásuk arról, hogy ezek az áruk ismét forgalomba kerülnek. A védekezésükkel szemben a rendelkezésre álló okiratok, a korábban ismertetett hatósági engedélyek alapján megállapítható, hogy a megsemmisítés céljából beszállított áruk semmilyen körülmények között nem kerülhettek volna ki a telephelyről, azokat csak a **cégnév1** Kft. hasznosíthatta a saját telepén légyárva és giliszta tenyésztéssel, vagy sertéstelepi felhasználás útján. Sem ellenérték fejében, sem pedig ingyenesen azt nem adhatták volna át másnak további felhasználás céljából.

A másodfokú bíróság sem fogadta el, az elsőfokú bíróság álláspontjával egyetértve, az I.r. és a II.r. vádlottak által előterjesztett védekezést, és megállapította, hogy jogszabálysértően járt el a **cégnév1** Kft. akkor, amikor lehetőséget biztosított a hozzá beérkező élelmiszerhulladék külső személyek részére történő átadására. Megjegyzi a fellebbviteli bíróság, hogy a **cégnév1** Kft. nem rendelkezett sertésállománnyal a vizsgált időszakban, amellyel a saját a technológia leírása szerinti feletetés elvégezhető lett volna.

A Fővárosi Ítéltábla Katonai Tanácsa kiemelendőnek tartja, hogy a 178/2002.EK. rendelet 2. cikk 8. pontja és a 2008. évi XLVI. törvény mellékletének 29. pontja szerint: a forgalomba hozatal az élelmiszer vagy takarmány készen tartása eladás céljára, beleértve az élelmiszer vagy takarmány eladásra való felkínálását, vagy az élelmiszerek és takarmányok ingyenes vagy ellenérték fejében történő átadásának bármely egyéb formáját, valamint az élelmiszerek és takarmányok eladását, forgalmazását, vagy átadásának egyéb módját. Megjegyzi azt is a fellebbviteli bíróság, hogy az, hogy a hulladékkezelés hatósági engedélyhez kötött, azt is feltételezi, hogy az engedélyben foglaltaktól az engedélyes előzetes hatósági engedély nélkül nem térhet el, az eltérés minden esetben jogellenes tevékenység.

Az I. és II.r. vádlott, akik e magatartást tanúsították, eshetőlegesen szándékkal elkövették a rossz minőségű termékek forgalomba hozatalát, hiszen belenyugodtak abba, hogy a termékek forgalomba kerüljenek, a végső fogyasztóhoz eljussanak, akár emberi fogyasztás céljából felhasználásra kerüljenek.

A III., IV., V., VI., VII., X., XI., XII.r. vádlottak magatartása egyértelműen forgalomba hozatal. Erre vonható le következtetés a tanúvallomások, a házkutatás és lefoglalás adatai, és a X., XI. és XII.r. vádlottak vonatkozásában a IV.r. vádlott vallomása alapján is. Megjegyzi a másodfokú bíróság, hogy ennek a következtetésnek a helyességét támasztja alá az egyes helyszíneken lefoglalt árumennyiség nagysága, a titkos adatszerzés és megfigyelés adataival igazolt szállítások gyakorisága, a szállításhoz használt szállító járművek mérete is.

A hivatali visszaélés büntette vonatkozásában (3., 4., 5. tényállás) a másodfokú bíróság megalapozottnak találta az elsőfokú bíróság bizonyíték értékelő tevékenységét. Az elsőfokú bíróság ítélete 66. oldal 7. bekezdésétől a 68. oldal 1. bekezdéséig értékelte az általa megismert bizonyítékokat. A titkos információgyűjtés, valamint a titkos adatszerzés felhasználhatóságával

kapcsolatban kifejtettekkel egyetértve a másodfokú bíróság álláspontja szerint az elsőfokú katonai tanács logikus, meggyőző magyarázatát adta annak, hogy miért fogadta el a vádlottak védekezését és hozott az I. és VII.r. vádlottakhoz kapcsolódó felbujtóként elkövetett hivatali visszaélés vonatkozásában felmentő rendelkezést, és miért nem fogadta el a IV., XVIII. és XIX.r. vádlottak védekezését a tényállás alapjául és hozott az ő vonatkozásukban marasztaló ítéleti rendelkezést. Az elsőfokú bíróság tehát mérlegelési jogkörében ítélete 43. oldal utolsó előtti bekezdésétől a 44. oldal utolsó bekezdéséig megalapozott történeti tényállást állapított meg.

Megállapítható ugyanakkor, hogy az elsőfokú ítélet tényállása az egyes vádlottak személyi körülményeit illetően az időközben bekövetkezett változásokra figyelemmel, illetve az ítélet 39. oldalának 5. bekezdésében megállapított tényállási rész tekintetében hiányos, illetve helyesbítésre szorul, ezért azt a Fővárosi Ítéltábla Katonai Tanácsa a Be. 593. § a./ pontja alapján annyiban egészíti ki a nyilvános ülésen elhangzottak és csatolt iratok tartalmára figyelemmel a személyi részt, hogy: „**II.r.** vádlott a ... Kft-nél dolgozik anyagbeszerzőként, bruttó 376.000 forint a havi jövedelme.” „**III.r.** vádlott egészségi állapota megromlott.” „**IV.r.** vádlott szolgálati viszonya 2018. augusztus 31-én közös megegyezéssel megszűnt, tartózkodási helye: Jelenleg 102.000/hó állaskeresési járadékban részesül.” „**V.r.**, vádlott jelenleg az ... Kft-nél dolgozik gépkocsivezetőként, nettó havi jövedelme 133.000 forint.” „**VI.r.** vádlott lakcíme: ... szám. Egy kiskorú gyermek részbeni tartására köteles saját háztartásában és egy kiskorú gyermek után tartásdíjat fizet.” „**XII.r.** vádlott agyi infarktuson átesett lányát ápolja.” Az ítélet 39. oldal 5. bekezdésében írt tényállást pedig az iratok tartalma alapján az alábbiak szerint helyesbíti: „Az V.r. vádlottal kapcsolatban állt a ... szám alatti vásárcsarnokban kiskereskedelmi tevékenységet folytató **VIII.r.** vádlottal, akivel 2014 márciusában 100 darab Kinder márkajelzésű tejszelet értékesítésében állapodott meg azzal, hogy a lejárt fogyaszthatósági idejű élelmiszerek fogyaszthatósági idejét eltávolítva a VIII.r. vádlott azokra új, még érvényes lejáratú dátumot rányomtatva, a lejáratú idő szempontjából a vásárlókat megtévesztve azokat kereskedelmi forgalomba hozza. A Kinder tejszelet végül nem került a VIII.r. vádlotthoz.”

Megállapítható, hogy az elsőfokú bíróság teljes körű bizonyítást folytatott le, és az általa megismert tényekből levont következtetései a logika szabályainak megfelelnek.

A Be. 591. § (1) bekezdésében foglaltak szerint a másodfokú bíróság határozatát az elsőfokú bíróság által megállapított tényállásra alapítja, kivéve, ha az elsőfokú bíróság ítélete megalapozatlan, illetve a fellebbezésben új tényt állítottak vagy új bizonyítékokra hivatkoztak és ennek alapján a másodfokú bíróság bizonyítási eljárást folytat le. Megállapítható, hogy a vádlottak és védőik fellebbezéseikben új tényre, új bizonyítékokra nem hivatkoztak. Megállapítható továbbá az is, hogy az elsőfokú bíróság által rögzített és a másodfokú katonai tanács által kiegészített tényállás megalapozott, mentes a Be. 592. § (1) és (2) bekezdésében írt hiányosságoktól, ezért azt a Fővárosi Ítéltábla Katonai Tanácsa felülbírálata alapjául elfogadta. Így a VIII.r. vádlott és védője kivételével a vádlottaknak és védőiknek a bizonyíték újraértékelésére, a tényállás felülmérlegelésére és ezen keresztül a vádlottak felmentésére, valamint a hatályon kívül helyezésre irányuló fellebbezései, indítványai eredményre nem vezethettek.

Az irányadó tényállás alapján a katonai tanács okszerűen vont le következtetést a vádlottak bűnösségére, illetve mentette fel **VII.r.** vádlottat az ellene bünszervezetben részvétel büntette miatt emelt vád alól. A másodfokú bíróság – ítélete 159. oldalának 5. bekezdése utolsó mondata kivételével - maradéktalanul osztja az elsőfokú bíróság jogi értékelő tevékenységét a hivatali visszaélés büntette vonatkozásában. Tévedett azonban az elsőfokú bíróság, amikor a IV.r. vádlott hivatali bűncselekményét 2 rendbelinek és felbujtóként, a VII.r. vádlott 1 rb. hivatali

bűncselekményét felbujtóként elkövetettnek minősítette. A hivatali helyzettel egyéb módon való visszaélés a hivatalos minőséghez kapcsolódó jogosítványoknak tudatosan a társadalmi rendeltetésükkel ellentétes gyakorlása értendő. A IV.r. vádlott a nem közvetlen alárendeltségébe tartozó intézkedő járőröktől a ... Rendőrkapitányság ... Rendőrőrsének parancsnokaként eljárva kérte, hogy az intézkedést figyelmeztetéssel fejezzék be **XVII.r. vádlottal** szemben, azaz beosztásával élt vissza „egyéb módon”. Cselekménye egy rendbeli cselekménynek minősül, hiszen egy ügyben, egy személy érdekében járt el. A VII.r. vádlott pedig kollégáját megkérve jutott célhoz kötöttség nélkül a ... frsz-ú ... típusú személygépkocsi központi hatósági nyilvántartásból lekért adataihoz, azaz hivatali helyzetével visszaélve a terhelt konkrétan, az I.r. vádlott érdekében jogosulatlanul használta fel beosztását. Tévedett tehát az elsőfokú bíróság, amikor e vádlottakat hivatali visszaélés büntettének felbujtójaként mondta ki bűnösnek. A fentiekre figyelemmel hivatali bűncselekményeiket a Btk. 13. § (1) bekezdése szerinti tettesként valósították meg (BH.2002.472.), ezért a Fővárosi Ítélőtábla Katonai Tanácsa az elsőfokú bíróság ítéletét megváltoztatta és **IV.r.** vádlott 2 rendbeli felbujtóként elkövetett hivatali visszaélés büntettét a Btk. 305. § c./ pontjába ütköző hivatali visszaélés büntettének, **VII.r.** vádlott felbujtóként elkövetett hivatali visszaélés büntettét a Btk. 305. § c./ pontjába ütköző hivatali visszaélés büntettének minősítette. A másodfokú bíróság egyet értett az elsőfokú bíróság jogi értékelő tevékenységével XVIII és XIX. r. vádlottakat illetően, akik IV.r. vádlott kérésének megfelelően jártak el azért, hogy jogtalan előnyt szerezzenek a szabálysértésen ért XVII.rendű vádlottnak.

A másodfokú bíróság a rossz minőségű termék forgalomba hozatala kapcsán az ítélet 162. oldal 3. bekezdésétől a 164. oldal lap aljáig kifejtettekkel a másodfokú bíróság maradéktalanul egyetért. A Btk. 415. § (1) bekezdése szerint, hogy aki rossz minőségű termékek jó minőségű termékként forgalomba hoz, büntett miatt 3 évig terjedő szabadságvesztéssel büntetendő. A (2) bekezdés szerint a büntetés 1 évtől 5 évig terjedő szabadságvesztés, ha a bűncselekményt a./ jelentős mennyiségű, vagy értékű rossz minőségű termékre; b./ bünszövetségben vagy c./ üzletszerűen követik el. A (6) bekezdés szerint e szakasz § alkalmazásában rossz minőségű termék, ha a jogszabályban vagy az Európai Unió közvetlenül alkalmazandó jogi aktusában előírt biztonságossági vagy minőségi követelményeknek nem felel meg, ilyen előírás hiányában akkor, ha a termék rendeltetésszerűen nem használható vagy használhatósága jelentős mértékben csökkent.

Az élelmiszerhulladék az élelmiszerral összevetve rossz minőségű terméknek minősül. Élelmiszerként forgalomba csak jó minőségű termék kerülhet, ami ez esetben azt jelenti, hogy az emberi fogyasztásra alkalmas. Akik a vásárlóknak élelmiszerként eladják az élelmiszerhulladékot, azt úgy hozzák forgalomba, mintha jó minőségű termék, emberi fogyasztásra alkalmas lenne. Ezért jelen esetben a rossz minőségű termék, mint a vádban írt bűncselekmény tárgya, ekként tényállási eleme, a rögzített történeti tényállás alapján megállapítható volt. Ítéleti bizonyossággal megállapítható, hogy az élelmiszerként forgalomba hozott termékek a már idézett jogszabályokban írt feltételeknek nem feleltek meg, azt tehát jelen esetben jogkérdésként kell megítélni. Ezért szükségtelen e körben szakértői bizonyítás lefolytatása, az ennek hiányát kifogásoló vádlotti és védői érvelésekkel a másodfokú bíróság nem értett egyet.

A forgalomba hozatal, mint elkövetési magatartás kapcsán a másodfokú bíróság már kifejtette, hogy az élelmiszer készen tartása, készletezése eladás céljából, eladásra való felkínálása, ingyenes átadása az élelmiszerjog szabályai szerint forgalomba hozatalnak minősülnek. A forgalomba hozatal befejezett alakzatát teszi megállapíthatóvá önmagában minden olyan tevékenység, amely elősegíti a termék eljuttatását a viszonteladóhoz, illetve a fogyasztóhoz, így például az átadást, csomagolást, a raktározást, tárolást, elosztást, szállítást is, nem csupán az értékesítést önmagát (1/2007.BJE határozat).

Az I. és II.r. vádlottak azzal a magatartásukkal, hogy akár ingyenesen, akár ellenérték fejében az élelmiszerhulladékot a hatósági engedélytől eltérően másnak átadták, és ezáltal legalábbis belenyugodtak abba, hogy a birtokba vevő ezeket a termékeket akár ingyenesen, akár ellenérték fejében továbbadhatja, és így a rossz minőségű termékek visszakerülhetnek az élelmiszerláncba, megvalósították a forgalomba hozatal elkövetési magatartását, a terhekre rótt bűncselekményt elkövették. A III., IV., V., VI., VII., X., XI., XII. r. vádlottak azzal a magatartásukkal, hogy a rossz minőségű terméket, mint élelmiszert eladták, továbbadták az élelmiszerláncban, azaz jó minőségű terméként forgalomba hozták, ugyancsak megvalósították a fogyasztók érdekeit sértő, a Btk. 415. § (1) bekezdésébe ütköző bűncselekmény törvényi tényállási elemeit. A XIII., XIV. és XV.r. vádlottak azzal a magatartásukkal, hogy részt vettek lejárt szavatosságú termékek átdátumozásában (a XIV. és XV.r. vádlottak az áru csomagolására nyomtatott lejárat idő hígítóval történő lemosásával, a XIII.r. vádlott ipari dátumozó nyomdagéppel új dátum létesítésével, az áru szállításával, mozgatásával) a Btk. 13. § (1) bekezdése szerinti tettesként megvalósították a rossz minőségű termék forgalomba hozatalának büntettét. Tévedett tehát az elsőfokú bíróság, amikor e vádlottakat bűnsegédként mondta ki bűnösnek. Ezért a Fővárosi Ítélőtábla Katonai Tanácsa az elsőfokú bíróság ítéletét megváltoztatta és **XIII.r.** vádlott, **XIV.r.** vádlott és **XV.r.** vádlott fogyasztók érdekeit sértő cselekményét folytatólagosan és üzletszerűen elkövetett rossz minőségű termék forgalomba hozatala büntetnének (Btk. 415. § (1)-(2) bekezdés c./ pont) minősítette, melyet a vádlottak tettesként követtek el.

Tévedett azonban az elsőfokú bíróság, amikor arra a következtetésre jutott, hogy a bűncselekmény minősítő körülményei közül a jelentős mennyiség megállapítható. A Btk. Kommentár a jelentős mennyiség meghatározására nem ad egzakt definíciót. A másodfokú bíróságnak az az álláspontja, hogy ellentétben más büntető törvényhelyekkel (lásd. az érték, a kár, a vagyoni hátrány mértékének meghatározását a Btk. 459. § 31. pont (6) bekezdésében, vagy jelentős mennyiségű kábítószer meghatározását a Btk. 461. § (3) bekezdés a./ pontjában, illetve (4) bekezdés d./ pontjában, vagy a jövedéki termék jelentős mennyiségének meghatározását a Btk. 398. § (3) bekezdésében), nincs olyan jogszabályhely a büntető törvénykönyvben, ami pontosan meghatározná az áru, termék jelentős mennyiségének fogalmát. A másodfokú bíróság ezért olyan közigazgatási jogi normát kutatott, ami támpontot ad e fogalom tartalommal történő kitöltéséhez. A fellebbviteli bíróság álláspontja szerint a kistermelői élelmiszer-termelés, -előállítás és -értékesítés feltételeiről szóló 52/2010. (IV. 30.) FVM rendelet 1. mellékletének A. része tartalmazza a kis mennyiség meghatározását alaptermékek és ebből előállított termékek vonatkozásában. Így a húskészítmény előállítása és értékesítése tekintetében a kis mennyiség éves maximális mennyiségét 2600 kilóban, a tejtermékek előállítása és értékesítése esetén a napi maximális mennyiséget 40 kg-ban határozza meg, a tojás értékesítését éves szinten 20.000 darabban jelöli meg, a növényi eredetű hőkezeléssel feldolgozott termékek értékesítésének kis mennyisége évi 5.200 kg-ig terjed, egyéb élelmiszer értékesítése esetén heti 50 kg-ban került meghatározásra. Ezek figyelembe vételével az irányadó ítéleti tényállásban rögzített mennyiségek alapján a másodfokú bíróság ítéleti bizonyossággal nem állapíthatta meg, hogy a vádlottak jelentős mennyiségű termékre követtek el a bűncselekményt, ezért a Btk. 415. § (2) bekezdés a./ pontjában írt minősítő körülményt mellözi.

Ellenben az üzletszerűséget és a bűnszövetségben elkövetést aggálytalanul megállapíthatónak tartja.

Egyetért a fellebbviteli bíróság az elsőfokú bíróság ítélete 160. oldal utolsó bekezdésétől a 162. oldal 2. bekezdéséig e körben kifejtett jogi indokolással. A fellebbviteli bíróság álláspontja szerint azok a terheltek, akik hónapokon keresztül együttműködve az átadás, a szállítás, az elosztás, a készletezés és a fogyasztók részére történő értékesítés feladatait megosztva folytatták az

élelmiszerhulladéknak az élelmiszerláncba történő visszajuttatását, bünszövetségben követik el a bűncselekményeket. A bűncselekmény szervezett elkövetése a bünszövetség ismerveit hiánytalanul megvalósítja és annak megállapíthatóságát nem befolyásolja, hogy rutinos együttműködés mellett minden egyes részcselekményre nem kötöttek külön előzetes megállapodást (BH.2017.178., a Legfelsőbb Bíróság IV. számú Büntető Elvi Döntése). Az ugyanazon személyek közötti többszöri adás-vételben megnyilvánuló több bűncselekménynek a konkrét körülmények között való többszöri elkövetése feltételezi a bünszövetség megállapításához szükséges előzetes, a bűnelkövetésre vonatkozó megállapodás tényét. Ilyen megállapodásra általában az olyan cselekményeknél lehet következtetni, ahol az elkövetők ismétlődően, az azonos, vagy hasonló alkalmakat használták fel a bűncselekmények megvalósításához. Jelen ügyben az I.r., II.r., III.r., IV.r., V.r., VI.r., VII.r., X.r., XI.r., XII.r. vádlottak ráutaló magatartásából egyértelműen felismerhető a bűnözésre irányuló következetesség, tervszerűség és akarategyezőség. Az I.r. és II.r. terheltektől heti rendszerességgel szállítottak el beleegyezésükkel élelmiszerhulladékot, nekik a mennyiségből, az áruk jellegéből és abból a körülményből, hogy a hatósági engedélytől eltérően adták át/el az élelmiszert, az eshetőleges szándékuk kiterjedt azok ismételt forgalomba hozatalára, a IV., V., VI.r. vádlottak heti rendszerességgel szállítottak el gépjárművel nagyobb mennyiségű terméket, ezek egy részét a III.r. vádlottnak értékesítették, aki élelmiszerkereskedelemmel foglalkozott és a lejárt szavatosságú, fogyaszthatósági idejű termékek lejáratát átdátumozta, majd azokat továbbértékesítette, míg a X., XI. és XII.r. vádlottak a IV.r. vádlott által részükre eladott rossz minőségű termékeket értékesítették végfogyasztók felé, így a bünszövetségben való elkövetés kétséget kizáróan megállapítható. A tartós és rendszeres szállítói, megrendelői kapcsolat jellegében megalapozza a bünszövetségi minősítést, az annak keretében megvalósuló adás-vételek előzetes megállapodáson nyugvó, előre megszervezett jogügyletek. A bünszövetség megállapításának negatív feltétele, hogy nem jön létre bünszervezet. Egyetért a fellebbviteli bíróság az elsőfokú bíróságnak azon, ítélete 161. oldalának utolsó két bekezdésében és 162. oldalának 1. bekezdésében kifejtett jogi álláspontjával, hogy a bünszervezet mind szervezettségét, mind az elkövetett bűncselekmények tárgyi súlyát illetően kiemelkedő veszélyességű, a jelen ügyben megállapíthatónál magasabb szervezettséget és súlyosabb bűncselekmények elkövetését tételezi fel. Megállapítható továbbá, hogy a vádlottak nem a szervezet, vagy a szervezet feltételezett vezetője érdekében, hanem saját hasznukra cselekedtek.

Ugyancsak egyetértett a másodfokú bíróság az elsőfokú bírósággal abban, hogy az üzletszerűség, mint minősítő körülmény szintén megállapítható. Nem vitatható, hogy a vádlottak egyezkednek beszerzési és eladási árakról, valamikor alkudoznak a nagyobb profit reményében, tevékenységüket folyamatosan, hosszabb időn keresztül fejtették ki. Az üzletszerűség megállapításának feltétele a rendszeres haszonszerzésre törekvés, ugyanakkor ez nem jelenti azt, hogy a haszonnak realizálódni is kell, illetve egyetlen megélhetési forrásként szolgál a bűncselekmények elkövetése. Jelen ügyben a tartósság céljával, a rendszeres haszonszerzésre, illetve rendszeres mellékkereset elérésére törekedtek a vádlottak, terhükre az üzletszerű elkövetés ezért kétséget kizáróan megállapítható.

VIII.r. vádlott esetében azonban a 100 darabban konkretizált megrendelés nyilvánvalóan nem jelentős mennyiségű és az elhangzott darabonkénti ár (20,- forint-60,- forint) figyelembe vételével 100.000,- forintot nem éri el az áru összértéke. A Btk. 462.§ (2) bekezdés f) pontja alapján nem bűncselekmény, hanem szabálysértés valósul meg, ha a rossz minőségű termék forgalomba hozatalát 100.000,- forintot meg nem haladó értékre követik el. A Btk. 11. § (1) bekezdése értelmében előkészület miatt az büntetendő, aki a bűncselekmény elkövetése céljából az ehhez szükséges, vagy ezt könnyítő feltételeket biztosítja, az elkövetésre felhív, ajánlkozik, vállalkozik, vagy a közös elkövetésben megállapodik. Ezért bűncselekmény hiányában az előkészületi magatartás sem róható a VIII.r. vádlott terhére. Ezért a Fővárosi Ítéltábla Katonai Tanácsa az elsőfokú bíróság ítéletét

megváltoztatta és **VIII.r.** vádlottat az ellene a Btk. 415. § (3) bekezdésébe ütköző rossz minőségű termék forgalomba hozatalára irányuló előkészület vétsége miatt emelt vád alól a Be. 566. § (1) bekezdés a./ pontja alapján bűncselekmény hiányában felmentette.

Szükséges megjegyezni azt is, hogy a másodfokú bíróság álláspontja szerint az élelmiszerhulladék is bír értékkel. Az irányadó történeti tényállásban feltüntetett termékekre, azok mennyiségére és eladási árára is figyelemmel kétséget kizáróan megállapítható, hogy a forgalomba hozott rossz minőségű áru értéke – a VIII.r. vádlott kivételével – minden érintett vádlott vonatkozásában meghaladta a 100.000 forintot.

Az enyhítésre irányuló vádlotti és védői fellebbezések nem megalapozottak, a súlyosításra irányuló ügyészi fellebbezés részben alapos.

Az elsőfokú bíróság a vádlottak tekintetében helyesen értékelte a bűnösségi körülményeket. Nem tévedett, amikor szabadságvesztést szabott ki I.r., II.r., III.r., IV.r., V.r., VI.r., VII.r., X.r., XI.r., XII.r., XIII.r. vádlottakkal szemben, helyesen, az ítélet belső arányosságára is figyelemmel állapította meg annak, valamint a felfüggesztés próbaidejének tartamát. A XVIII.r., XIX.r. vádlottak kivételével a vádlottakkal szemben kiszabott pénzbüntetés napi tételeinek száma, valamint az egynapi tétel összege is arányos. Helyesen alkalmazott az elsőfokú katonai tanács a IV. és VII.r. vádlottal szemben a lefokozást. A XVIII.r. és XIX.r. vádlottakkal szemben alkalmazott megrovás intézkedés is megfelelően szolgálja a Btk.79. §-ában megfogalmazott büntetési célokat.

Tévedett ugyanakkor az elsőfokú katonai tanács, amikor az I., II. és III.r. vádlottakat, akik a gazdasági társaságban betöltött ügyvezetői, gazdasági igazgatói pozíciójukat felhasználva követték el a terhükre rótt fogyasztók érdekeit sértő cselekményeiket, nem tiltotta el foglalkozásuk gyakorlásától. Ezért a Fővárosi Ítéltábla Katonai Tanácsa az elsőfokú bíróság ítéletét megváltoztatta és **I.r., II.r. és III.r.** vádlottakat a Btk. 52.§ (1) bekezdés b/ pontja alapján 5 – 5 év tartamban a gazdasági társaság vezető tisztségének gyakorlásától eltiltotta.

A másodfokú bíróság a bünszervezetet nem állapította meg, ezért a Btk. 74/A. § (1) bekezdés a./ pontjára alapított vagyonekobzásnak sem lehetett helye. Megjegyzi a fellebbviteli bíróság, hogy a zár alá vétel feloldásának helyes jogszabályhelyi megjelölése az 1998. évi XIX. törvény 160. § (1) bekezdés c./ pontja.

Az elsőfokú bíróság ítéletének egyéb rendelkezései is törvényesek, ezért azokat a Fővárosi Ítéltábla Katonai Tanácsa – helyes indokainál fogva – **I.r., II.r., III.r. IV.r., V.r., VI.r., VII.r., X.r., XI.r., XII.r., XIII.r., XIV.r., XV.r., XVIII.r. és XIX.r.** vádlottak tekintetében helybenhagyta azzal, hogy az elsőfokú katonai tanács a rendelkező részben feltüntetetteken kívül 2017. július 12. napján is tartott tárgyalást.

A fellebbviteli bíróság a Be. 574. § (1) bekezdése alapján kötelezte **XII.r., XIII.r., XIV.r., XV.r., XVIII.r. és XIX.r.** vádlottakat a másodfokú eljárás során kirendelt védői díjként felmerült bűnügyi költség megfizetésére, míg a Be. 575. § (1) bekezdése alapján állapította meg, hogy **VIII.r.** vádlott vonatkozásában az első- és másodfokú eljárásban felmerült bűnügyi költséget az állam viseli.

Az ítélet ellen a Be. 615. § (1) és (2) bekezdés b./ pontja alapján van helye fellebbezésnek.

A Fővárosi Ítéltábla Katonai Tanácsának ítélete a Be. 606. § (1) és (2) bekezdésén alapszik.

Budapest, 2018. október 26.

. Török Zsolt hb. ezredes s.k.
tanácselnöke

Dr. Szabó Éva hb. alezredes s.k.
előadó bíró

Dr. Mészáros László hb. ezredes s.k.
bíró

A Fővárosi Törvényszék Katonai Tanácsának ítélete a rendelkező részben írt változtatással **I.r., II.r., III.r., IV.r., V.r., VI.r., VII.r., X.r., XI.r., XII.r., XIII.r. XIV.r., XV.r., XVIII.r. és XIX.r.** vádlottak vonatkozásában jogerős és a – felfüggesztett szabadságvesztés kivételével – végrehajtható.

Budapest, 2018. október 26.

. Török Zsolt hb. ezredes s.k.
a tanács elnöke

A Fővárosi Ítéltábla Katonai Tanácsának 6.Kbf.43/2018/28. számú ítélete **VIII.r.** vádlott vonatkozásában 2018. november 15. napján jogerős.

Budapest, 2018. november 15.

. Török Zsolt hb. ezredes s.k.
a tanács elnöke